

BÖLÜM V:
ECEVİT VE MİLLİ CEPHE DÖNEMİ
Dış Politikası (1973-1980)

Dış Politika İlkeleri: Çok Boyutlu Dış Politika ve Diğerleri	133
Dış Politika Yapımı: Hükümetler ve Asker	136
Dış Politika Uygulamaları	138
<i>1974 Kıbrıs Müdahalesi</i>	138
<i>Yunanistan'la Ege Denizi Krizleri</i>	141
<i>ABD Silah Ambargosu</i>	144
<i>Ortadoğu ile Sıcak İlişkiler</i>	148
<i>Dış Borç ve Döviz Krizleri</i>	151

27 EKİM 1976

■ AVRUPA KONSEYİNDE KÖNUŞAN BASBAKAN ECEVİT, "GUADELOUPE'NIN BU YANA DÖRT AY GEÇTİ İVEDİ YARDIM HENÜZ ORTADA YOK - DEDİ.

Strasbourg
Notları

■ Yarınla
Parlamentelerin
seçimleri
başlıyor
bahsediliyor
başka
görüşkeleri
akşam
yazısı
yazısı
Yann I. Sofuo

IMF ile
sürdürülen
görüşmelerde
belirli
konularda
tikanıklıklar
ortaya çıktı

■ IMF AVRUPA MASASI SESSİ WHITTON
MALİYET BARANI MUEZZİNOĞLU İLE
GÖRÜŞTÜ.

"Batılı
dostlar
yardım değil yarar peşinde.."

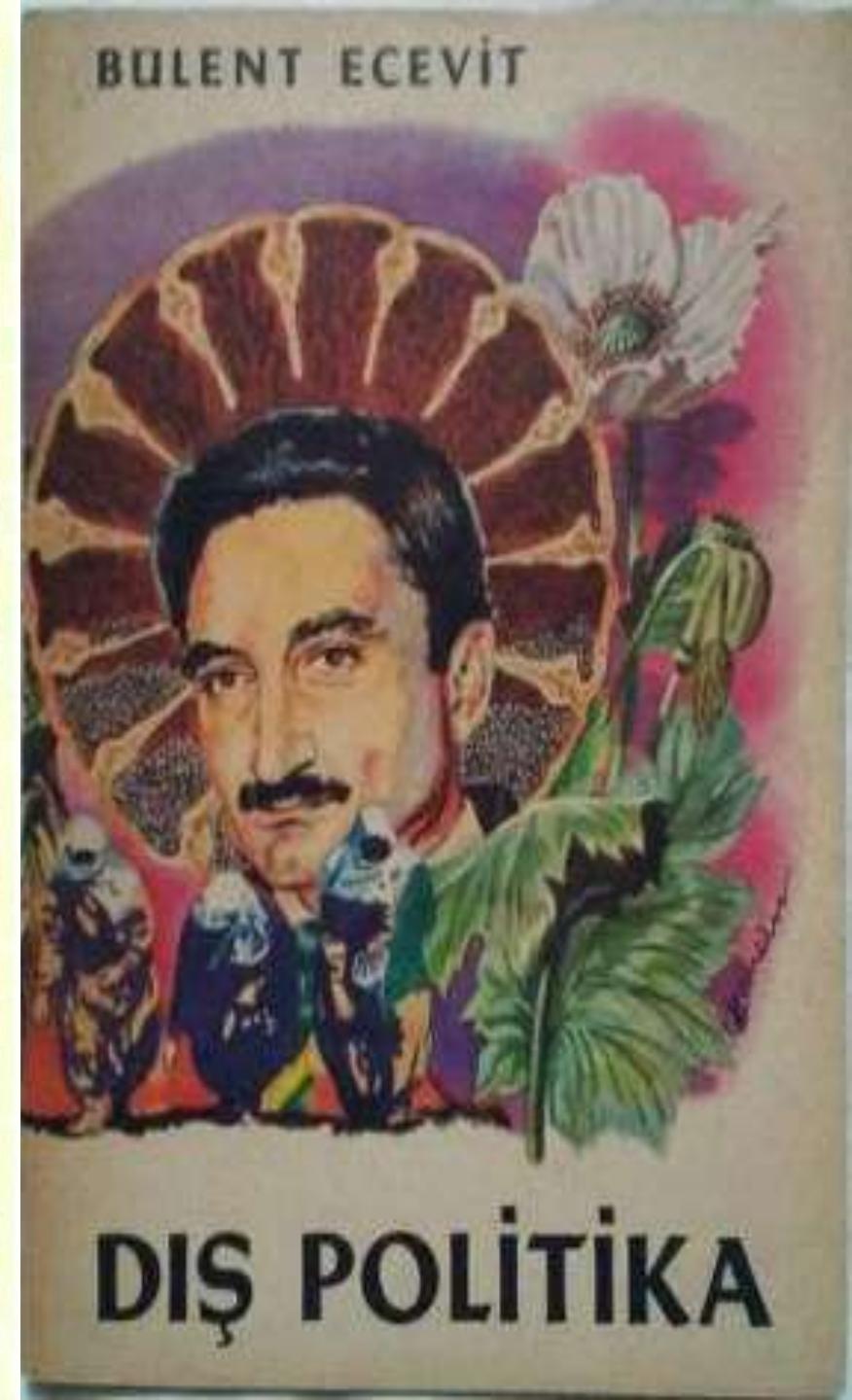
DIŞ POLİTİKA İLKELERİ: ÇOK BOYUTLU DIŞ POLİTİKA VE DİĞERLERİ

1 1960'larda başlayan çok yönlü dış politika anlayışı 1971'de warbesinin ardından kısa bir süre kesintiye uğradıktan sonra 1973 seçimleriyle birlikte kaldığı yerden devam etmiştir. Bu sivil siyaset döneminin sembolik ismi ise, 1973 seçimlerinde İnönü'nün belirlediği geleneksel CHP çizgisinin dışına çıkarak zafer kazanan **Bülent Ecevit** olmuştur.

Dış politika bağlamında Ecevit, halefinden farklı düşünüyordu ve bunu 1978'de kaleme aldığı bir yazısında açıkça dile getirmiştir (Ecevit, 1978; 205). Ecevit'e göre, ulusal güvenliği öncelikli olarak tüm "komşularla ve bölge ülkeleriyle iyi ilişkilerin" yanı sıra "karşılıklı güven" esasına dayandırmak gerekmektedir. Komşu ülkelerle böylesi bir karşılıklı güven atmosferi inşa etmek, ona göre Türkiye için "silahlanmadan daha güvenli" bir ortam sağlayacaktır.

Yine Ecevit "tarih ve coğrafyanın bir ülkenin değişmez unsurları" olduğunu belirttiğinden sonra "tarihsel ve coğrafi olarak Türkiye'nin öncelikle bir Balkan, Ortadoğu ve Doğu Akdeniz ülkesi" olduğunu ve bu nedenle temel ilgi alanını da söz konusu bölgelerin oluşturduğunu belirtmiştir. Fakat dış politikaya yönelik bu yeni görme biçimini, Batı ile ilişkilerin dışlanması anlamına gelmiyordu ve Ecevit bu yeni girişimlerin NATO üyeliğiyle uyumlu olması gereğinin de özenle altını çizmiştir.

**CHP'nin
yeni
program
taslağı:
"Dışa bağlı
bir savunma
düzeni,
bağımsız
diş
politikayı
kısıtlar,,**

Turkey's Security Policies

BULENT ECEVIT

There have been great changes in the world in recent years, for better or for worse: some of these changes are directly relevant to Turkey and to Turkey's international relations and security forces, some are indirectly relevant. We cannot deny an interest in any of these changes, because Turkey is situated in such a critical part of the world geopolitically that she is bound to be influenced by events and developments taking place in the distant parts of the world as well as those nearer home.

During these recent years of rapid world-wide change - change involving international relations, technology and politics - many countries have been trying to adapt their foreign and security policies to these changes, and some in the meantime, by altering their postures, have caused other changes in the world.

Turkey has for some time lagged rather behind these changes, that is, she neglected for several years to gear her defence policies and international relations to the changes that started taking place in the world. Now we are trying to make up for lost time and trying to adapt Turkey in the international field and in the field of defence policies to the changing conditions. Because of her geopolitical position and history, Turkey is herself bound to become an agent of change in the world while trying to adapt herself to the changes that are taking place. The knowledge that the steps she will

In trying to keep in mind that foreign and internal factors are inter-related and inseparable, we must remind ourselves that Turkey has a heavy burden for defence, proportionately greater than her budget as a member country of the European Economic Community. Agriculture and the defence of the country largely for the defence system has been the main factor in the economy so that the 'take-off' stage

Changing Conditions
What are the particularly important changes in Turkey's national relations? We first have to consider the war period, which was quite a few years ago. The structure still remains the same, though years and places have changed. Because of her geographical position, Turkey finds herself between both her eastern and western neighbours, and must become

development in Turkey and devise our defence structure accordingly.

Principles of National Security

While formulating a new national security concept and new defence and foreign policies we feel bound to keep in mind certain principles and factors. One of them is that we should make our national security primarily dependent on good relations and on establishing an atmosphere of mutual confidence with all our neighbours, with all the countries of the region. Certainly a country always needs armaments and armies to ensure her security. But I believe, my government believes, that establishing an atmosphere of mutual confidence in our relations with the neighbouring countries is at least as protective as, and sometimes more protective than armaments. And we also believe that by basing her national security on such a principle, the principle of establishing a mutual atmosphere of confidence with her neighbours, a country can best contribute to peace.

In formulating a new national security concept and new defence and foreign policies we also feel bound to keep in mind the historical and geographical realities of Turkey. With the changing times and conditions, alliances and other forms of co-operation may change. But the history and geography of a country do not change, so that the most permanent and sound basis of a country's international relations should, we believe, be her historic and geographical realities. Historically and geographically Turkey is primarily a Balkan, Middle

Eastern and Eastern Mediterranean country. This certainly does not exclude the fact that Turkey is also a member of the community of Europe, but our starting point is the Balkan area, the Middle East and the Eastern Mediterranean. Therefore we should give greater emphasis to these historical and geographical realities. In any case, we believe that good relations and co-operation with regional countries are also essential for speeding up economic development and growth, because then we shall be able to embark upon co-ordinated efforts and markets to enlarge the possibilities for our respective economies in the area.

This attitude in a way indicates a return to a policy first adopted when the Turkish Republic started, that of peacefully establishing Turkey in her own region by forming very close ties with the Middle Eastern countries as much as possible, and with the Balkan countries, before opening up to the rest of the world, and this is what we are trying to do again now.

Another factor that we have to keep in mind in evolving a new national security concept and, based on that, a new defence policy is that our defence system and structure should not be a burden, but should rather be a spur to our economy. We should therefore try to develop such industries for our defence as would be compatible with the means of our economy and which would increase its productivity.

In preparing a new defence concept and policy we should also keep in mind the new

Ecevit'in dış politikaya ilişkin bu yaklaşımı 1973 seçimlerinden sonra CHP ve Milli Selamet Partisi tarafından kurulan koalisyon hükümetinin programında açık bir şekilde dile getirilmiştir. Buna göre, komşu ülkeler, "tarihsel, geleneksel ve manevi bağlar bulunan ülkelerle iyi ilişkiler" ve 'bağımsızlığına yeni kavuşmuş veya kavuşma çabasında olan ülkelere özel bir yakınlık' hükümetin önceliklerini oluşturmaktaydı.

Daha sonra Adalet Partisi öncülüğünde kurulan Milli Cephe hükümetlerinin programlarında da benzer konular vurgulanmış ve 'tarihi ve kültürel bağlarla bağlı' olunan Ortadoğu ülkeleriyle olan ilişkilere önem verildiği ifade edilmiştir.

1974 Kıbrıs Müdahalesinin ardından ABD Kongresinin aldığı silah ambargosu kararı ve 1973 petrol krizi sonrası Türkiye'nin enerji alanında artan dışa bağımlılığı, Ortadoğu ülkelerine yönelik bu ilginin en önemli iki nedeniydi. Fakat bu ilgi, dönemin hükümetlerini ABD'den uzaklaştırmamış, bütün hükümet programlarında NATO başta olmak üzere güvenlik ittifaklarına olan sadakatın altı önemle çizilmiştir. Hatta silah ambargosu sırasında NATO ile ilişkiler sorulanmadığı gibi, ambargonun sorumluluğu ABD Kongresine yüklenerek ABD hükümetiyle ilişkilerin olumlu düzeyi hükümet programlarında vurgulanmıştır. Dolayısıyla, 1960'ların ikinci yarısında olduğu gibi bu dönemde de, Ortadoğu'daki komşularla yakın ilişki temelinde izlenen çok boyutlu dış politika, ABD ve NATO ile ilişkilere bir alternatif olarak düşünülmemiştir.

1974 Kıbrıs Müdahalesi sonrasında Yunanistan'la ilişkilerin gerginleşmesine paralel olarak Ege ve Kıbrıs'ın güvenliği, Türkiye dış politikasının öncelikli konusu olmuştur. Bu dönemde kurulan hükümetlerin programlarında en geniş kısım Kıbrıs ve Ege sorunlarına ayrılmış, "milli bir dava" olarak tanımlanan Kıbrıs meselesinde adadaki "Türklerin özgürlük ve egemenliklerini sürekli kılmak" ve Ege'deki 'mil-

10 Mayıs 1974

Dışişleri Bakanı Güneş: "Batıdan bizi ciddiye aldıkları konusunda teminat istiyorum,,

Dışişleri Bakanı kişilikli bir dış politika izlenmesinin zorunluluğunu belirtti ve «Türkiye'nin NATO için kullandığı yükümlülükler yeterince çoktur; daha da fazlasını öteki NATO ülkeleri göstersin» dedi.

ANKARA CUMHURİYET BÜROSU

Dışişleri Bakanı Turan Güneş, dijm Senatoda, Bakanlığı bütçesinin görüşülmesi sırasında ortaya konan eleştirileri cevaplarken, Batıya sürekli teminat verme kaygıları taşıyan dış politikanın Türkiye'ye prestij kazaybetirdiğini savunmuş, «Ben Batılıdan teminat istiyorum. Orta Doğu ne yaptıklarından bitti eden Turan Güneş, «Inşaf editör, Fransa Dışişleri Bakanı Ortadoğu ug defa tur attı, biz sorduk mu? Teminat istedik mi, NATO üyesi, Ortakpazar üyesi Fransa ne yapıyorsun? dış politikanı değiştirme musun diye demis. Hükümetin dış politika konusundaki sevgilerinin ağıza belli olduğunu söylemiştir. (Devamı Sa. 7, Sü. 1 de)

Cok yonlu dis politika...

10 Ekim Çarşamba 1973

Ecevit: Türkiye demokrasiden vazgeçerse Amerika buna göz yumabilir

24 NİSAN
1973

Erbakan başkanlığında Türk heyeti bugün Suudi Arabistan'a gidiyor

S. Arabistan'dan uzun vadeli kredi istiyoruz

Riyat'a götürülecek
teklifler ve görüşmede
izlenecek politika dün
Genelkurmay'da yapılan
toplantıda tesbit edildi

TABİİ GAZ
HATTI İÇİN
3 YABANCI

DIYARBAKIR — Ankara'dan gün sabah Diyarbakır'a gelen oradan da Mersin'e gecerek Çorum ve Amasya'da konuşmalar yapan CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit, seçim gezisini yaptığı özel uçacta yabancı basın mensuplarının, Türkiye'nin NATO'daki yeri ile ilgili sorularına karşılık «NATO içinde yalnız bırakılma ihtiyatını göz önünde tutarak kendini bağımlılığını alımmamaktaadır. Bunu siz savunmanız için gerekli tedbirleri alımmamız lazımdır» demiştir.

Ecevit, yabancı basın mensuplarıyla konuşmasında ayrıca sunuları söylemiştir:

«Türkiye batılı olmak zorundadır. Türkiye, demokrasiden vazgeçemez. Ancak, Türkiye demokrasiden vazgeçerse Amerika buna göz yumabilir Amerikanın demokratik olmayan ülkelerle dostluğunu sürdürdüği bilinmektedir. Türkiye türkde Avrupa enternasyonuna dahil olmaktadır. Demokratik rejimle yönetilmeyen ülkeler Avrupa Topluluğuna alınmamaktadır. Bunu için Türkiye'nin demokratik yönetimle idare edilmesi şarttır.»

Ecevit, Diyarbakır'da yaptığı konuşmada ise Doğu sorunlarına değinmiş ve «Bu bölgede agra ların, seyherin gücü, devletin

li hakların' korunması konusunda azami gayreti göstermek, temel hedefler olarak belirlenmiştir.

ABD'nin uyguladığı silah ambargosuyla birlikte Ege ve Kıbrıs sorunlarının dış politikanın merkezine yerleşmesi, dış politikada ulusal güvenliğe yapılan vurguyu artırmış ve örneğin 1978'de kurulan **Ecevit** hükümetinin programında 'Türkiye'nin kendi ulusal güvenliğini büyük ölçüde kendi olanaklarıyla' sağlamaya hedefi belirlenmiştir. ABD silah ambargosu karşısında hayal kırıklığına uğrayan ve ABD'ye olan bu bağımlılığın Kıbrıs ve Ege'de Türkiye'nin manevra alanını daralttığını düşünen dönemin karar vericilerine göre, 'Türkiye'nin savunmasının aşırı ölçüde dış desteği ve belirli bir kaynağa bağımlılıktan' kurtarılması gerekiyordu.

Ulusal güvenliği sağlamanın yolu ise yine 1978 Ecevit Hükümeti programında belirtildiğine göre ekonominin 'bulanıklardan ve darboğazlardan bir an önce kurtarılmasından' geçiyordu. Üstelik 1973'te yaşanan petrol krizi, Türkiye ekonomisini ciddi ölçüde krize sokmuş ve 1973'te 700 milyon dolar olan dış ticaret açığı, iki yıl içinde 3 milyar dolara yükseltmiştir. Bu iki neden ekonomik kaygıları dış politikanın önemli konularından birine dönüştürmüştür, fakat 1950'lerden farklı olarak ekonomi, ABD ile ilişkilere endeksli bir kaygının aksine daha çok Ortadoğu ve diğer komşu ülkelerle ilişkileri şekillendiren temel dinamik olmuştur.

1977'den itibaren Sovyetler Birliği'nden dış yardım almayı başlayan Türkiye, 1978 yılında Moskova'nın en fazla dış yardım yaptığı ülkelerden birisi olmuştur (TDP, 2004: 783). 27 Ağustos 1973'te Irak'la imzalanan bir antlaşma doğrultusunda Kerkük-Yumurtalık Petrol Boru Hattı 1977 yılında açılmış ve böylelikle Türkiye yaşadığı petrol krizine kısmi bir çözüm bulabilmiştir. Fakat bu çeşitli ilişkiler ekonomik düzelleme konusunda yeterli olmayınca Türkiye sıkılıkla Batı dünyasına yönelmiş ve IMF'den borçlanma yoluna gitmiştir.

7 Ocak 1976

**Dış ticaret açığı
3 milyar 134 milyon
dolara yükseldi,
bu yıl 5 milyarlık
ithalat yapılacak**

ANKARA. (Cumhuriyet Bürosu)
1976 ticaret rejimini açıklamak amacıyla bir basın toplantısı düzenleyen Ticaret Bakanı Halil Basol, 1976 yılında toplam 5 milyar dolardır ithalat yapılmıştır. İthalat teminat oranlarında bir değişiklik yapılmadığını ve oranların artırıldığını, Kasım 1975 itibarıyle dış ticaret açığının 3 milyar 134 milyon dolara yükseldiğini bildirmiştir.

dış ticaret açığının 3 milyar 134 milyon dolara yükseldiğini bildirmiştir. İhracattaki düşüklüğü (Düzenleme Sayı 8, Sayı 1 de)

GÖZLEM

27 Ağustos 1973: Türkiye ilk petrol botu hattı antlaşmasını Irak ile imzaladı. Kerkük-Yumurtalık Petrol Boru Hattı.

TÜRK - İRAK PETROL BORU HATTI ANLAŞMASI İMZALANDI

Türkiye'ye 625 km. petrol hattı döşeniyor

POLİSİN UYARISI

Dönemin dış politika yapım sürecinin nasıl işlediğini 1974 Kıbrıs Müdahalesi örneği üzerinden değerlendirmek gerekirse, ilk söylemenesi gereken Başbakan Bülent Ecevit'in karar verme sürecinin merkezinde olduğu; fakat başta ordu olmak üzere koalisyon ortağı, muhalefet partileri, parlamento, senato, basın ve kamuoyunun belirlediği sınırlar içinde hareket ettiğidir. Daha önceki dönemlerden farklı olarak Türk siyaseti 1970'lerde koalisyon hükümetleriyle tanışmıştır. Bu tarz hükümetler küçük ortağın kararına önemli ölçüde bağımlı olduğu için hem Ecevit hükümetinde hem de Milli Cephe hükümetlerinde rol alan Necmettin Erbakan karar verme sürecinde öne çıkan aktörlerden birisi olmuştur.

Temmuz 1974'teki Kıbrıs'a yönelik ilk müdahale sırasında özellikle kamuoyundan gelen müdahale baskısı Bülent Ecevit'in kararında etkili olmuştur. Yine askerin 'önce İngiltere'yi ikna etme olmazsa direkt askeri müdahale gerçekleştirmeye' politikası hükümetin politik seçeneklerini sınırlamıştır. Ecevit müdahale öncesi İngiltere'yi ikna etme sürecinde temel aktör rolü oynarken, müdahale sonrası süreçte bu rolü dönemin Dışişleri Bakanı Turan Güneşle paylaşmıştır. Fakat ağustos ayında gerçekleşen ikinci müdahale öncesinde Ecevit temmuz ayındaki müdahalede olduğu gibi başlangıçta askeri operasyon konusunda kararlı bir tavır sergilemezken, koalisyon ortağı Erbakan ve askerden gelen müdahaleyi genişletme baskları Ecevit'in yeni bir müdahale doğrultusunda kararını gözden geçirmesinde etkili olmuştur (Adamson, 2001: 292-293).

Kıbrıs dışındaki diğer dış politika gelişmelerine bakıldığında, Bülent Ecevit'in ideolojisinin temel sütunlarından birisini 'bağımsız dış politika' oluşturmaktaydı ve bu nedenle iktidarda olduğu dönemlerde dış politikaya özel bir ilgi-

BÜLENT ECEVİT: (Başbakan) — 15 Mayıs 1972'denberi CHP Genel Başkanı. Doğ. 1925 İstanbul. Robert Kolej mezunu. Yazarlığa edebiyatla başladı, gazetecilikle devam etti. Türkiye Cumhuriyetinin 19. Başbakanı oldu.

NECMETTİN ERBAKAN: (Başbakan Yardımcısı) — Profesör, MSP Genel Başkanı, Konya Milletvekili. 1926 Sinop. İTÜ mezunu. Odalar Birliği Genel Sekreterliği ve Başkanlığı yaptı. MNP Genel Başkanıydı. Fransızca, İngilizce bilir.

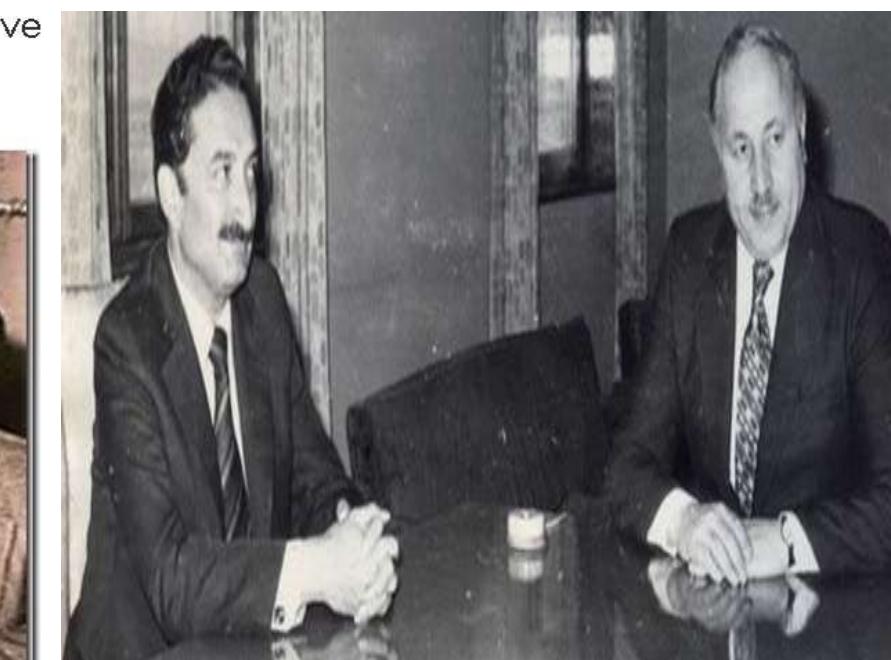

HASAN İŞIK: (Milli Savunma Bakanı) — 1960'dan sonra kurulan İnönü hükümetleri döneminde Dışişleri Bakanlığı yapmıştır. Moskova ve Paris Büyükelçiliklerinde bulunmuştur. 14 ekim'de Bursa'dan milletvekili seçilmişdir. Evli, bir çocuklu.

TURAN GÜNEŞ: (Dışişleri Bakanı) — İdare Hukuku profesörü, İstanbul Hukuk mezunu. Doğ. 1921 Kandıra. 1954'de DP'den milletvekili seçildi. Hürriyet Partisi kurucularından. CHP Genel Sekreter Yardımcısı. Evli, bir çocuklu.

1974: Dönemin Dışişleri Bakanı Turan Güneş ve arkada Kıbrıs harekatının izin şifresinde ismi geçen kızı Ayşe ("Ayşe Tatile Çıksın")

si olmuşdur. Ecevit'in bu özel ilgisi bir taraftan güvenlik ve tehditle ilgili dış politika konularında ordu tarafından sınırlandırılırken, diğer taraftan da koalisyon ortağı Necmettin Erbakan'ın İslam dünyasına ilgisi bu bölgeye yönelik dış politikayı Ecevit'in kontrolü dışına çıkarmıştır.

Milli Cephe hükümetlerinde de dış politikanın yapımı konusunda benzer bir durumdan söz edilebilir. Hükümetlerin dış politika alanındaki etkinliğini sınırlıdan temel aktör yine Türk Silahlı Kuvvetleri olmuştur. Örneğin 1974 Kıbrıs Müdahalesinin ardından hükümetin aldığı ve Ege Denizi'nin Yunanistan'la ortak kullanılacağını öngören 714 Numaralı Notam 23 Şubat 1980'de genelkurmay başkanının başlattığı bir girişimle kaldırılmıştır. Söz konusu kararda dönemin Başbakanı Demirel'in onayı olsa da, dışişleri bakanlığına haber verilmemiş olması genelkurmayın politika yapımındaki etkinliğini göstermesi açısından önemlidir (Cizre-Sakkallioğlu, 1993: 206).

Bülent Ecevit hükümetleriyle kıyaslandığında Milli Cephe hükümetlerinde, ordunun dış politika yapım sürecine müdahale etmesine yönelik itirazlar yok denecek kadar az olmuştur. Üstelik koalisyon ortaklarından Milliyetçi Hareket Partisi ve yine Adalet Partisi içindeki bir grup milletvekili, ordunun iç siyasette olduğu kadar dış politikada da belirleyici olması gerekligine inanmıştır. Koalisyon ortaklarından Necmettin Erbakan liderliğindeki Milli Selamet Partisi ise hükümetin daha çok İslam dünyası ile ilişkilerinde belirleyici olmuştur. Yine Ecevit hükümetlerinden farklı olarak Milli Cephe hükümetlerinde dışişleri bakanlarının, özellikle de 1960'larda Demirel hükümetleri sırasında dış politika yapım sürecinde etkili olmuş olan İhsan Sabri Çağlayangil'in bu dönemde de öne çıktıği söylenebilir.

1970ler Milli Cephe hükümetlerinin dış politika karar verme sürecinde etkili isimleri: Necmettin Erbakan, Süleyman Demirel, Alparslan Türkeş

5 Eylül 1980: MSP'nin suçlamalarına Ecevit'in CHP'si de destek verince Dışişleri Bakanı Hayrettin Ekmen güvenoyu alamadı ve düşürüldü.

DIŞİŞLERİ BAKANI'NA 230 GÜVENSİZLİK OYU VERİLDİ ERKMEN DÜŞÜRÜLDÜ

6 EYLÜL 1980

ECEVİT: «ARTIK HÜKÜMET BOŞLUKTADIR»

M. Meclisi B : 123

li mefaatlerimize aykırı hareket ettiği iddiasıyla Dışişleri Bakanı Hayrettin Ekmen hakkında Anayasanın 89 neu, Millet Meclisi İçtüzüğüünün 107 ne maddeyi uyarınca bir Gensoru açılmasına ilişkin önergesi. (11/66)

BAŞKAN — Başka Gensoru önergeleri vandır. onları okutacağım.

Bu Bakan, İran'a reaksiyon yaptırmam diye, İslama döndüğü için Battalıları koydukları ambargo'da İran'ın değil Battalıların yanında yer almıştır.

5. (Afghanistan):

Bu Bakan, Afganistan'a vakti komünist televizyonları karşısında Amerika mütasaade etmediği için konuşmuş, Afganlı mütahidlerle gönül yarhunu bile yapmışım.

6. (İslam Konfederasyonu):

Bu Bakan, son İslam Konferansını, koşup Brüksel'e yetişmek bahanesiyle yanında birlikte, konferansta alınan çok önemli tarihi kararları milletimize mitideleyeceğine, «Konferansta ilhâf çektir», diye anıca İsrail'i memnun edecek mahiyette beyanları vermiş. «Bu konferansta alınan kararlar ülkemizi bağlamaz, diyerken benî bir tutum takımış. Mütâlim ülkelere mütasabetlerini zedelmemiştir.

7. (İsrail'in, emparyalist hedeflerini ve tecavüzcileri kanısında tutumu):

Bilindiği gibi, bugünkü İsrail, dünya siyonizm planlarının bir admı olarak kurulmuştur. İsrailin meclisinin önünde heykel bulunan Theodor Herzl'in yüz sene evel hazırladığı plan, önce mezarı Kudüs olmak üzere bir İsrail Devletinin kurulmasını, bâhare de adım adım ilerleyen Fırat, Dicle ve Nil havzalarının, yanı Anadolu'uzun İsrail'e vilayet yapmasını esas almaktadır.

İsrail son aylandı, tecavüzcileri daha da artırılmış, işgal ettiği Müslüman topraklarından çıkışlılar, laiklerin, tam tensîne, bir yandan bu bölgelerde sürekli olarak yeni yerleşke merkezleri tesis etmektedir, diğer yandan bu bölgelerdeki Müslüman halka tekrar tecavüzciler difüzyon ediyor.

Bütün bu olaylar cüneyden derken, bu Bakan sadice susterştir ve bâkis İsrail'e mütasabetleri gelişirmeye özen göstermişdir.

8. Bu vahim olaylar tuzefen, bâkis Müslüman ülkelere Dışişleri Bakanları İsrail'in, tecavüzcilerini tutsa ve ötemek maksadıyla, Ortadoğu'ya sulhlu bâkumdan büyük öneme sahip Anıman Konferansı tente ettiler. Bu Bakan, 11 - 13 Temmuz tâtilleri arasında yapılan bu toplantıya gitmedi. Bânum yerine Sofya'ya gitmeyi tercih etti.

M. Meclisi B : 123

9. Son olarak, İsrail Parlamentosundan 1400 yıllık İslam şehri Kudüs'tü kendisine devlet merkezi yapagina dair bir karar aldı. Bu olay, tümümüz en müthüm olayıdır. İslam aleminin hâkimâna, Ortadoğu ve dünya sulhûne karşı perverisizde ve kârûhâ bir tecavüzdür.

İsrail'in Kudüs'tü başkent Tân emrî, ejâjî projenin bir kâğıdı bütümü otan, Anadolu'uzu kendisine vilayet yapma admâmın bir başlangıcıdır. Böyle tâtili bir olay karşında, yapılacak ilk iş, İsrail'e mütasabetlerini olan Türkiye'den başka bir ülke merkezi değildir. 1973'den beri her İslam Konferansında Gensoru açılmasını arz ve talep ederiz.

21 . 8 . 1980 O : 1

Türkiyeli israîlî mütasabetlerini kesmesi, saraçta tutulup edilmektedir.

Son Kudüs olayı, vahim bir olaydır ve arık mütasabetlerin kesilmesi lazımdır. Bu Bakan, Müslüman ülkelere her türlü mütasabetlerinin gelişirmesine manâ olmakla başka, tâ'îş yaramadığı hâde, istâra İsrail ile mütasabetlerini devam ettirmekte, İslâm aleminî itmekle, kârûhâ olarak, sağlanan mali mefaatleri ihlal etmektedir.

Yukarıda tarz edilen sebeplerin doyası, Anayasanın 89 neu maddesi gereğince Dışişleri Bakanının Gensoru açılmasını arz ve talep ederiz.

21 . 8 . 1980 O : 1

Yunanlar Ege'yi kendi gölleri olarak kabullenmesine zemin hazırlamıştır.

Bu yüzden Ege havâ kontrolü Yunanların elinde gezmestir.

3. (Bâb Trakya'da zulme uğrayan kardeşlerimize asla sahip çıkmamıştır.

4. Bu Bakan, İran'a reaksiyon yaptırmam diye, İslama döndüğü için Battalıları koydukları ambargo'da İran'ın değil Battalıların yanında yer almıştır.

1974 Kibris Müdahalesi

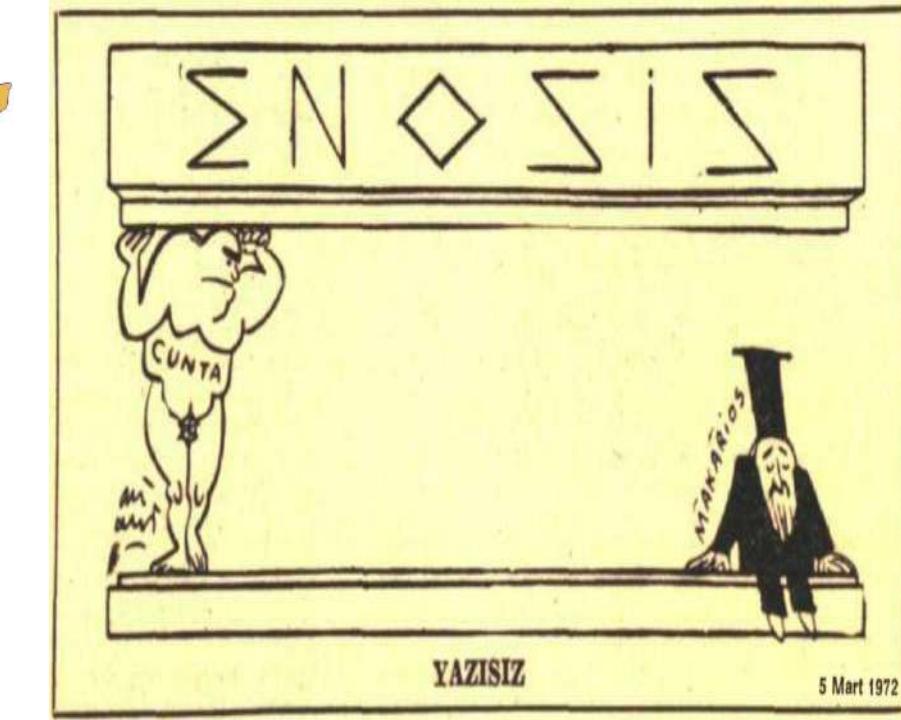
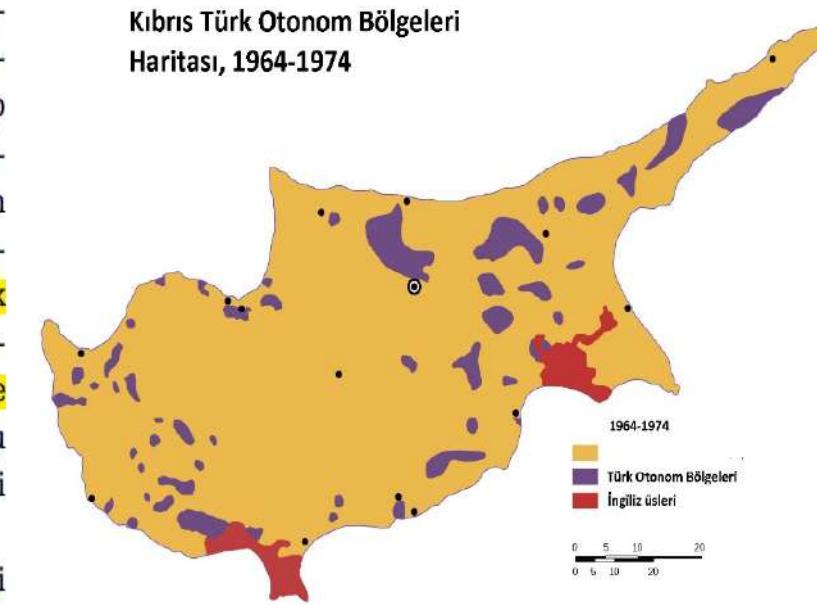
Yunanistan'da 1967 yılında yapılan bir darbeyle iktidarı 'Albaylar Cuntası' ele geçirmiştir ve cunta içerisindeki normalleşmeyi Yunan kamuoyunu etkileme kapasitesine sahip Kibrıs konusunda elde edilebilecek bir başarıyla sağlayabileceğini düşünüyordu. Fakat bu politikanın önündeki en önemli engel Kibrıs'ta Atina'dan bağımsız bir politika izleyen Makarios hükümetiydi ve Cunta 1974'e kadar birçok kez Makarios'u devre dışı bırakmaya çalışmıştır. Bu girişimler başarısız olunca Albaylar Cuntası 15 Temmuz 1974'te Kibrıs'ta bir darbe düzenleyerek şiddet yoluyla Makarios'u iktidardan uzaklaştırmış ve yerine Atina'ya yakın bir ismi iktidara getirmiştir.

Kıbrıs'ta bunlar yaşanırken, Türkiye'de 1973 seçimlerin kazanarak iktidara gelen Bülent Ecevit, seçim kampanyasında bağımsız bir dış politika vaadinde bulunmuştu ve bu politikanın uygulamaya konulabilmesi noktasında Kıbrıs'taki gelişmeler yeni hükümet için bir fırsatı.

Bu bağlamda Ecevit hükümeti Makarios'un dışarıdan bir darbeyle devrilmesini, Garantörlük Antlaşmasının Türkiye'ye verdiği müdahale yetkisi temelinde yorumlamıştır. Ecevit ile benzer bir şekilde Kıbrıs'taki darbenin ardından toplanan Milli Güvelik Kurulu da "Adadaki anayasal düzen yıkılmış, gayrimeşru bir askeri yönetim kurulmuştur. Türkiye bunu antlaşmaların ve garantilerin ihlali saymaktadır" açıklamasını yapmıştır.

ABD ve üçüncü dünya ülkeleri başta olmak üzere dünya kamuoyu da Kıbrıs'taki yeni gelişmeleri eleştiren bir tavır takınınca Türkiye garantiörlük hakkı temelinde adaya müda hale etme kararı almıştır.

Kıbrıs Türk Otonom Bölge
Haritası, 1964-1974

YAZISI

5 Mart 1972

15 Temmuz 1974: Yunanistan, Kıbrıs'ın bağımsızlığını savunan Makarios'a darbe yaptı. Türkiye'nin 1959 antlaşmasına göre müdahale hakkı doğdu.

18 Temmuz 1974: İngiltere Kıbrıs'a ortak müdahale teklifini kabul etmeyince, Türkiye adadaki darbe yönetimine 24 saat süre verdi.

Barışçı çözüm için 24 saat süre tanıdık

HASAN CEMAL BİLDİRİYOR

LONERA — İngilizce *long-distance*, portak dildeki *uzak* terminasıdır. Bu deyim genellikle *Brabekan* (Billett Keest), dîn akraba *Longfellow* gibi şairlerde kullanılmıştır. *Ezra Pound* dan *Yan* şirininde *“One distant, lonely, long-distance call”* ifadesi bulunmaktadır.

Sisco bu sahne Losstrada'dan Atila'ya ugandırır ve Yaman emirlerini, *“İşte bu emirlerin*

bu sözlerdeki gibi, Türklerin bu sorunla başa çıkmalarının en büyük nedeni, 1923'te Ankara'ya getirilen devletin, 1924'te gizlilik hukusuna uymamaktır. Hükümetin

İşte bu günlerdeki şerefi, 1923'te
Türkçe'ye kılınan sözde "şeytanın
bir şeridi" bulanlığından, tâcizde,

Sosyal Hizmetlerin Değerlendirme

İşte bu gizlilikteki papaz: ABD Başpapa Nhien'in davalı tecriti
istedi, gürbüzden sonra Türk-

Kesinti dura süresi: 11 saat
Turik teknolojisi: Kibrit tekn.

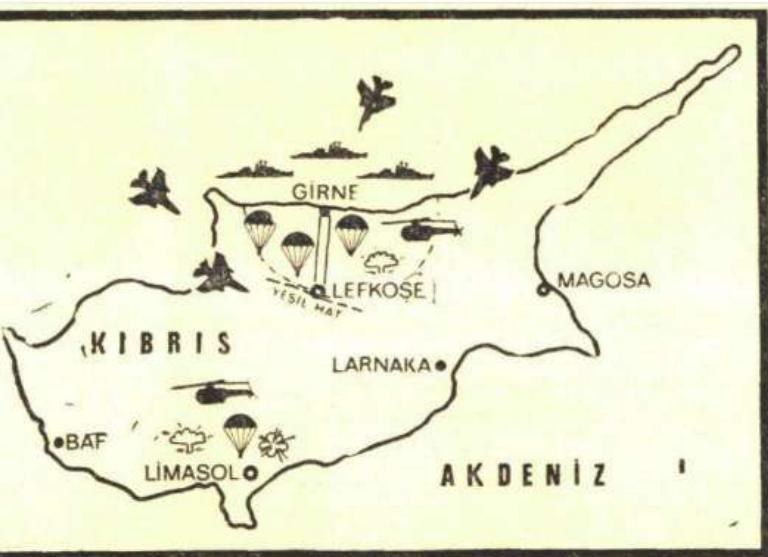
ABD GÖRÜŞMELERDE TARAF DEĞİL

Türkiye adaya müdahale edebilecek askerî hazırlıkları yapmaya 1964'te yaşanan gerginliğin ardından zaten başlamıştı. 1967'den itibaren adaya denizden çıkışma yapabilecek teçhizat teminine başlanırken, hava indirmesi için de Batılı ülkelerden 15 bin paraşüt ve 6 helikopter satın alınmıştır. Fakat harekât öncesinde olası bir Yunan tepkisinden çekinildiği için çıkışma gemilerinin yüzde 70'i Ege sahillerinde konuşlandırılmıştı. Bu nedenle Türk ordusu adaya sadece 6 bin civarında asker çıkartılabilirdi.

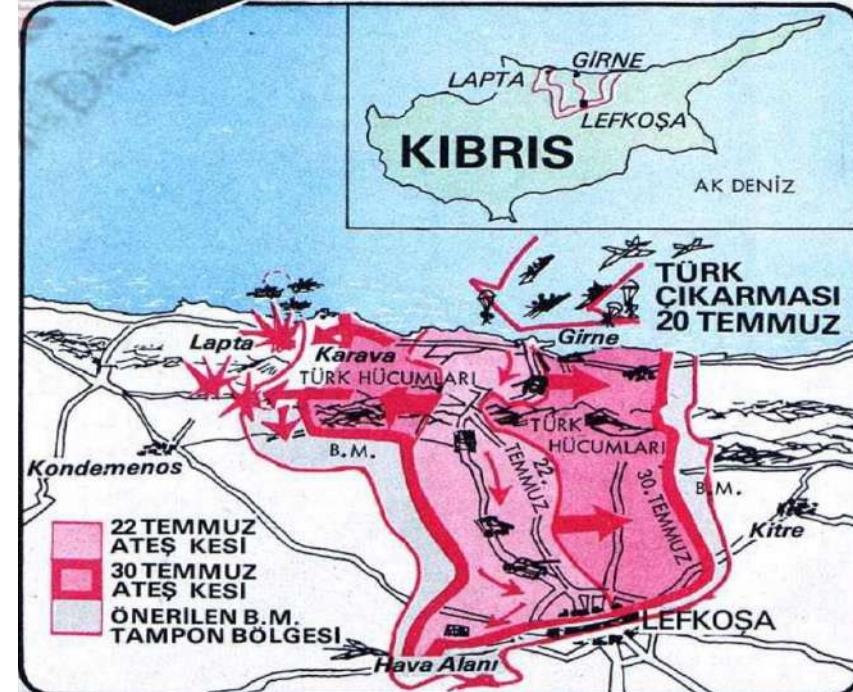
20 Temmuz 1974'te başlayan müdahale, 30 bine yakın Rum askeri karşısında oldukça yavaş ilerlemiş ve ateşkes kadar ancak adanın yüzde 7'si kontrol altına alınabilmiştir. Üstelik müdahale sırasında Rum güçleri bir kısım Türk köylerini de işgal edince daha önce Türklerin kontrolündeki topraklar (adanın yaklaşık yüzde 17'sini oluşturan dağınık otonom bölgeler) müdahale öncesindeki miktarın daha da altına düşmüştür (Bölükbaşı, 2001: 243). Dolayısıyla yapılan askerî müdahale sonucunda adadaki Türklerle olası çatışmalar sırasında bir güvenlik ortamı sağlanamadığı gibi, kontrol altına alınan yüzde 7'lik kısmın dışında yaşayan ve adadaki Türklerin yüzde 65'ini oluşturan kısım da çatışma tehlikesiyle karşı karşıya bırakılmıştır.

Askerî müdahalenin ilk aşaması Türkiye'nin Birleşmiş Milletler'in aldığı ateşkes kararını ABD'den gelen baskı sonucunda kabul etmesiyle sona ermiş ve Türkiye, Yunanistan ve İngiltere yeni durumu görüşmek üzere BM gözetiminde 25 Temmuzda Cenevre'de bir araya gelmişlerdir. Yapılan görüşmeler sonrasında 30 Temmuzda kabul edilen Cenevre Deklarasyonuyla Türkiye müdahalenin hukuki olarak meşru olduğunu kabul etti ve adadaki Türk toplumunun özerk olduğu konusunda bir karar çıkartmıştır. Fakat görüşmelerin sürdüğü esnada adadaki Rum kuvvetleri yüzde 7'nin dışında kalan Türk bölgelerini işgal etmeye devam ediyordu ve

20 Temmuz 1974: Kıbrıs müdahalesinin birinci aşaması başladı. Türk ordusu adanın çeşitli bölgelerine hava indirme operasyonu yaptı.

Temmuz 1974 operasyonu öncesinde Türklerin kontrolündeki bölgeler (kanton, enclave) 1970 tarihli bir #CIA raporunda şu şekilde gösterilmiştir.

Temmuz 1975: Kıbrıs'a müdahalenin ilk safhasından sonrası ortaya çıkan yeni Kıbrıs haritası görseli.

Figure 1

bu süreçte 200'e yakın Türk köyü Rum kuvvetlerinin işgal altına girmiştir (Bölükbaşı, 2001: 250).

Türkiye ise bir taraftan adanın yüzde 7'lik kısmına asker takviyesi yaparken, diğer taraftan da ikinci müdahale seçeneğini tartışmaya başlamıştır. Ecevit federal bir çözümü savunurken, koalisyon hükümetinin küçük ortağı Erbakan adanın Türkler ve Rumlar arasında ikiye bölünmesi anlamına gelen taksim seçeneğinde ısrarcıydı. Böyle bir ortamda adadaki soruna ilişkin çözüm seçeneğini görüşmek için 9 Ağustos 1974'te toplanan İkinci Cenevre Konferansı kısa süre içinde çıkmaza girmiştir ve 13 Ağustos'ta Türkiye görüşmelerden çekildiğini açıklamıştır. Bir gün sonra da Türk Silahlı Kuvvetleri adaya ikinci kez müdahale ederek adanın yaklaşık yüzde 40'lık bir kısmını ele geçirmiştir.

Fakat bu ikinci müdahale ilk müdahale gibi dünya kamuoyu tarafından olumlu karşılanmamış ve 1 Kasım 1974'te Birleşmiş Milletler Genel Kurulu aldığı kararla 1960'ta kurulan Kıbrıs Cumhuriyeti'nin bağımsızlığına saygı duyulması ve adadaki tüm yabancı askerlerin geri çekilmesi çağrısında bulunmuştur. Diğer bir ifadeyle, ikinci müdahale sonrası dönemde Türkiye'nin adadaki mevcudiyeti uluslararası kamuoyu tarafından 'işgal' olarak değerlendiriliyordu.

Uluslararası kamuoyundan gelen bu tepkilere rağmen, Kıbrıs konusunda bir çözüm olasılığı ortaya çıkmamış, aksine müdahaleyi izleyen dönemde Kıbrıs, filli olarak ikiye bölünmeyi normalleştiren gelişmelere tanık olmuştur. İlk olarak 13 Şubat 1975'te Kıbrıs Türk Federe Devleti ilan edilmiş ve ardından 21 Şubat 1976'da taraflar arasında yapılan görüşmelerin sonucunda Nüfus Mübadelesi Antlaşması imzalanmıştır. Bu antlaşma, Türk ve Rum nüfusun yer değiştirmesini öngördüğünden adanın toplumlar temelinde iç içe geçmiş yapısını sona erdirmiştir ve Kuzey ile Güney'i farklı etnik grupların yaşadığı ayrı iki birime dönüştürmüştür. Dolayısıyla bu tarihten

9 Ağustos 1974: Cenevre görüşmelerinin ikinci aşamasında Kıbrıs'ta Türk tarafının taleplerini gösteren harita

15 Ağustos 1974: Harekatın ikinci gününde Türk ordusu Kıbrıs'ın %36'lık kısmını kontrol altına aldı.

Hava ve tank desteğiyle ilerleyen piyadelerimiz Trikomo Rum üssünü etkisiz hale getirip Magosa'ya girdi

Karpas yarımadasına kuzey ve güneyden çikarmanın yapan birliklerimiz, Boğaz deniz üssünü ele geçirerek, bölgeyi ada ile ilişkisini kestiler

Batıda da hızla ilerleyen kuvvetlerimiz, Gürpinar koyunu aldı; uçaklarımız Lefke-Baf arasındaki bombaladılar

Karamanlıs: "Kıbrıs'ta Türkiye ile silâhlı çatışmaya

Mehmetçikle mücahit Magosa'da buluştu

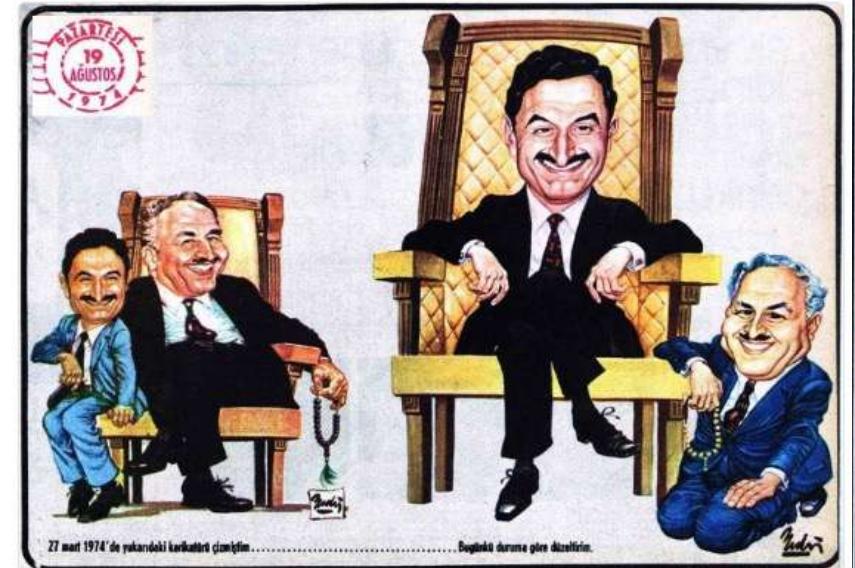
22 Temmuz 1974: BM'nin ateşkes çağrısı kabul edilince Kıbrıs harekatının ilk aşaması sona erdi.

14 Ağustos 1974: Kıbrıs müdahalesinin ikinci aşaması başladı. Türk ordusunun amacı "Atilla hattı" kuzeyini kontrol altına almaktı.

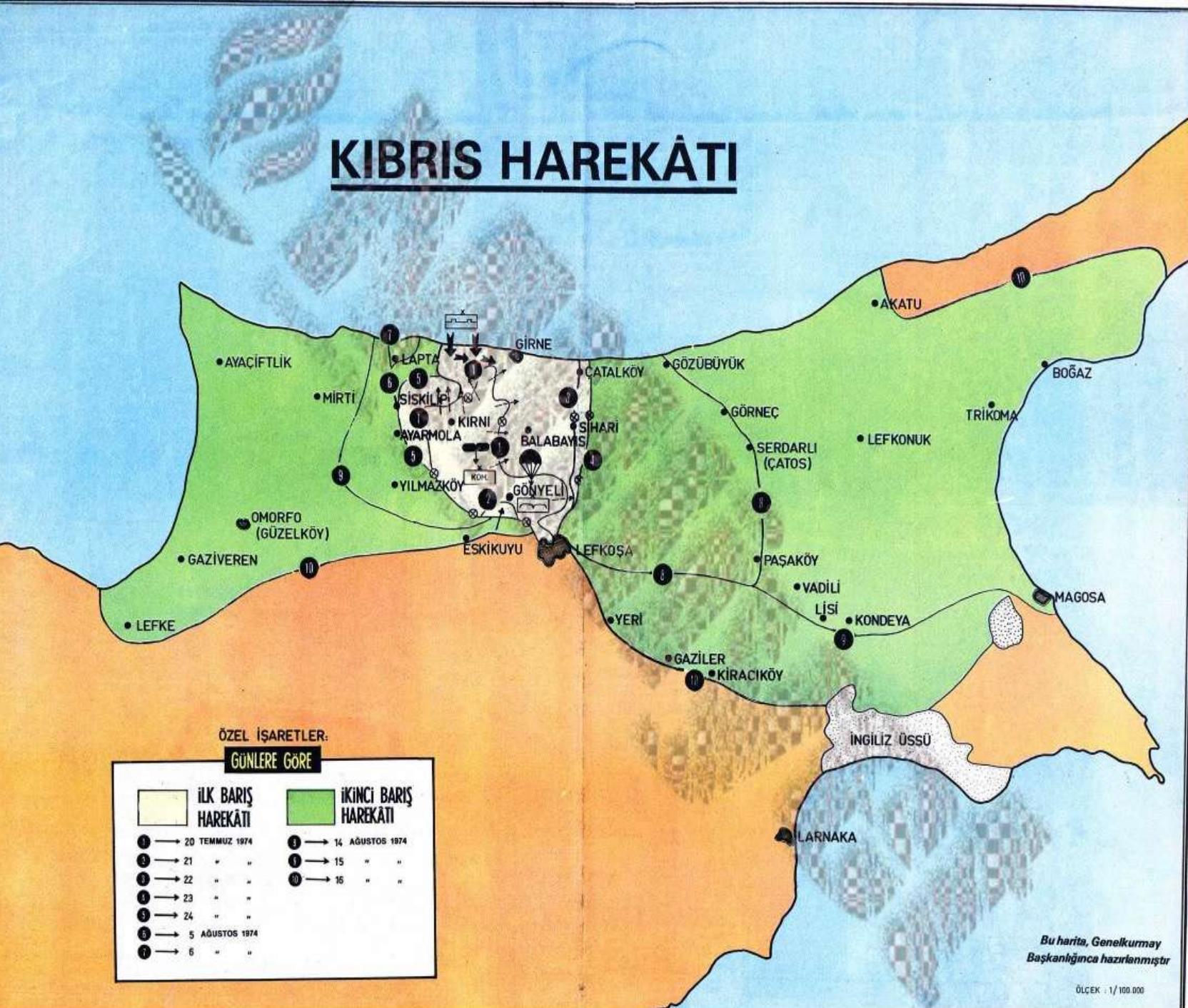
7 Kasım 1974: Ecevit-Erbakan koalisyon hükümeti dağıldı. En önemli sebeplerden birisi ikilinin #Kıbrıs konusunda yaşadığı anlaşmazlıktı

13 Şubat 1975: Kıbrıs Türk Federe Devleti ilan edildi.

+ Kıbrıs Federal Devletinin bir parçasını oluşturacak olan

sonra Türkiye'nin yeni Kıbrıs politikası adada 'iki toplumun, iki ayrı bölgede yaşayacağı federal bir düzenin' kurulması şeklinde olmuştur.

Kıbrıs müdahalesinin, Türkiye dış politikası açısından uzun süre etkisini gösterecek bazı sonuçları olmuştur.

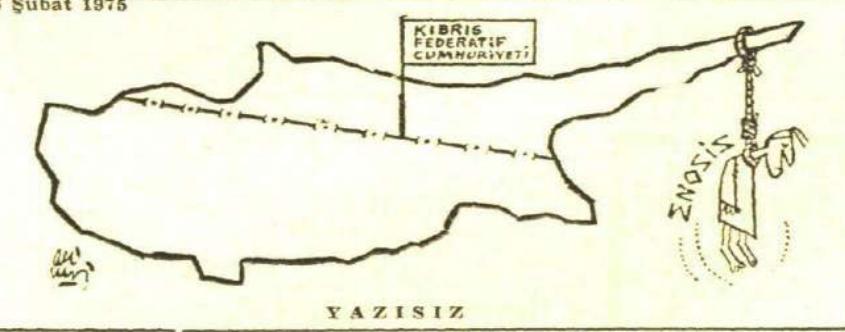
Birincisi, müdahalenin başarılı olması basında ve halk arasında orduya ilişkin bir övgü dalgasını başlatarak kısa vadede Türk Silahlı Kuvvetlerine 12 Mart askeri rejimi boyunca kaybettiği saygınlığı yeniden restore etme imkânı vermiştir. Orta ve uzun vadede ise Kıbrıs, en önemli ulusal güvenlik meselesi haline getirilerek kamusal tartışmaların ve dolayısıyla da politikanın müdahale alanının dışına çıkarılmıştır ve askerin ayrıcalıklı konuşma alanına dönüştürülmüştür (Kaliber, 2005: 329).

İkincisi, Kıbrıs müdahalesi Ankara ve Washington arasındaki ilişkilerin en gerilimli dönemlerinden birine girmesine neden olmuş ve bu gerilimli dönem boyunca Türkiye'nin Amerika'yı rahatsız eden politikaları, 12 Eylül 1980 askeri müdahalesının önemli nedenlerinden birisi olmuştur.

Üçüncüsü, 1974 müdahalesına kadar kısa aralıklarla gündeme gelen Ege Denizindeki sorunlar, Türkiye ve Yunanistan ilişkilerinin merkezine yerleşmiş ve iki ülke 1990'ların sonuna kadar tehdit ve güvenlik üzerine temellenen bir ilişki biçimini yürütmüştür.

Son olarak da müdahale Kıbrıs sorununu hukuksal olarak çözmediği için bu tarihten sonra Türkiye dış politikasının temel meselelerinden birisi, Kıbrıs konusunda uluslararası düzeyde yürütülen görüşmeler olmuştur.

16 Şubat 1975

Haziran 1975: Süleyman Demirel, "ABD karışmaya Kıbrıs sorunu daha kolay çözüldü" açıklaması yaptı

Demirel: Kıbrıs sorunu, ABD karışmaya daha kolay çözüldü

Başbakan, «Biz ambargoyu düşmanlık olarak niteliyoruz», Çağlayanlı de, «Kissinger'in beyanı geneldir. Türkiye için geçerli olamaz»

ANKARA, ÖZEL

AŞBAKAN Demirel, Türkiye'de inclemelerde bulunan Amerikan gazetecilerin sorularını cevaplıyorken, «Kıbrıs sorunu, ABD karışmaya daha kolay eșlendi» demiştir.

ABD Dışişleri Bakanı Kissinger'in Atlanta'daki ko-

nusmasına cevap veren Çağlayanlı ise, «Türkiye'nin Türk Amerikan ilişkilerinde ortak yararın korunması konusundaki yükümlülüklerini yerine getirmekten sorumlu tutulmalıyım» demiştir.

ABD'den dönen Kâmurhan İnan da, «Ambergonun kalkma ihtiyacının yüzde 50 olduğunu söylemişim» demiştir.

(Bu konulardaki oyrintili haberler orta sayfada)

26 HAZİRAN 1975

Kissinger: «Hiçbir ülkeyi hedef almadım»

(DİS HABERLER SERVİSİ)

ABD Dışişleri Bakanı Kissinger, Atlanta'da yaptığı, NATO'da hayret uyandırın konusundan sonra dün yeni bir açıklama yaparak, konuşmasında hiçbir ülkeyi hedef almamıştı.

Kissinger açıklamasında, ABD'nin taahhütlerine bağlı kalacağını belirtmiş, «Ancak bu bağlılık tek yolu olmamalıdır» demiştir.

kanlığı Sözcüsü Funseth bir gün önce belirtti gibi, «Geçen hafta Washington'da imzalanan Türk-ABD ortak savunma anlaşmasının ve anlaşmanın öngördüğü savunma desteginin Ege'de askeri dengeyi bozacağı yolundaki Yunan iddialarına Washington'un katılmadığını» da açıklamıştır.

Ayrıntılı haber orta sayfada

KARAMANLIS: «TÜRKİYE İLE İLİŞKİLER TEHLİKELİ DURUMDA»

Yunan Başbakanı'na göre, Kıbrıs trajedisi en ciddî safhasını sürdürüyor

VYUNANİSTAN Başbakanı Konstantin Karamanlis, ülkede askeri diktatörlüğün yıkılması ve demokrasiye dönüşün birinci yıldönümü dolayısıyla önceki akşam yaptığı radyotelevizyon konuşmasında, «Türkiye ile ilişkilerin hâlâ tehlikeli safhada olduğunu» söylemiştir.

ATINA, AA

Yunanistan halkını, «Gereksiz gösterilerden kaçınmaya» çağrıran Başbakan Karamanlis, şöyle konuşmuştur:

«Yunan halkı içte ezen ve dışında küçük düşüren diktatörlüğün yıkılmasından bu yana 12 ay geçmeden demokrasi yaşayan bir gerçek haline gelmiştir.

Devamı Sa. 10, Sü. 9'da

4
NİSAN
1975

SAMI KOHEN,
Washington'dan bildiriyor

Türk-ABD ilişkileri ile Kıbrıs sorunu ayrı tutulacak

● Funseth'ten sonra bir ABD yetkilisi de, «Anlaşmanın Ege'de dengeyi bozmayacağını» söyledi

ANKARA, ÖZEL

ABD Dışişleri Bakanlığının bir yetkilisi, hükümetin «Türk-Amerikan ilişkileri ile Kıbrıs sorununu birbirinden ayrı tutmaya karar olduğunu» belirtmiş. «Yunanistan'ın da isterse, silah satın alabileceğini» sözlerine eklemiştir.

Aynı yetkilisi, Dışişleri Ba-

1
HAZİRAN
1975

Demirel-Karamanlis 3,5 saat görüştü İKİ BAŞBAKAN «BARİŞÇİ ÇÖZÜM» KARARINA VARDI

Demirel, Karamanlis'le yaptığı görüşmede

Toplantıda Viyana'daki görüşmeleri destekleme kararları alındı

AŞBAKAN Demirel ile Yunanistan Başbakanı Karamanlis dün tebliğ edilen görüşmelerin sonunda «İki ülkenin barış müzakereleri hızlanacaktır» açıklamıştı.

Yunanistan ortak bildiride Ege Kü'sü sahnesinde konuşan Lahey Adliye Divanında çızmıştı, kararlaştırıldı; belirtildi. Bildiride ayrıca ABD'li sorun için önce ikili müzakereleri başıverileceğini ve aynı zamanda ABD ile Yunanistan'ın konusundaki teknik anlaşmaların hızlanacağını bekleyeceğini belirtti.

Toplantıda ABD ile Yunanistan'ın teknik anlaşmaların hızlanacağını bekleyeceğini belirtti.

(Geniş haber sayfada)

Yunanistan'la Ege Denizi Krizleri

Ege Denizi'nde Türkiye ve Yunanistan arasındaki anlaşmazlık noktaları 1974 Kıbrıs Müdahalesinden önce belli ar-

1923: Lozan Antlaşması'na göre Ege Denizi'ndeki #karasuları 3 mil olarak kabul edilmiştir.

Article 6

In so far as concerns frontiers defined by a waterway as distinct from its banks, the phrases "course" or "channel" used in the descriptions of the present Treaty signify, as regards non-navigable rivers, the median line of the waterway or of its principal branch, and, as regards navigable rivers, the median line of the principal channel of navigation. It will rest with the Boundary Commission to specify whether the frontier line shall follow any changes of the course or channel which may take place, or whether it shall be definitely fixed by the position of the course or channel at the time when the present Treaty comes into force.

In the absence of provisions to the contrary, in the present Treaty, islands and islets lying within three miles of the coast are included within the frontier of the coastal State.

17 Eylül 1936: iki ülke arasındaki iyi ilişkiler atmosferinde Yunanistan Ege'deki #karasuları uzunluğunu 6 mil olarak değiştirdi.

^{8.4.} Law No. 230 of 17 September 1936 on the breadth of Greek territorial sea.⁽⁶⁾

Article (1) of the law fixed the extent of the territorial sea at 6 nautical miles from the coast. However, the Law No. 230 stipulated an exception to this 6 nautical miles limit by specifying that it is "without prejudice to provisions in force concerning special matters, with respect to which the territorial zone shall be delimited at a distance either larger or smaller than 6 nautical miles".

KITA SAHANLIGI KARASULARI GORUŞUMUZ

- Kara suları Ege'de 12 mile çıkarsa, Türk gemileri iç seferlerde Yunan karasularına girecek

Yunan adaları, Türkiye'ye 1- 10 mil, Yunanistan'a ise 60 - 300 mil uzaklıktadır. Bu yüzden adalar Anadolu'nun doğal uzantısıdır

EGE'de 12 MİL'i KABUL ETMİYORUZ

1982: Türkiye çıkardığı bir kanunla Karadeniz ve Akdeniz'deki karasularını 12 mil Ege'deki karasularını ise 6 mil olarak saptadı.

Sorumluluk Sınırı Bakanlar Kurulu'nun Resmi Gazete'de yayınlanan kararına göre; Karadeniz, Ege ve Akdeniz'de haritada gösterilen gizgillerin Türkiye tarafında, her türlü kurtarma ve arama faaliyetlerinden sorumlu olacağız.

BUGÜNKÜ DURUM

ATINA'NIN İSTEĞİ

ge'de 12
mji esası
uygulanırsa,
zmir
dahil, Türk
İlmanlarının
iyice
daralan
açık
denizlere
çıkış
noktalarından
3'ü kalkmış
olacaktır.
Türk
delegasyonu
Karakas'ta
dağıtacağı
bu
charitalarla
haksızlığı
dünya
kamuoyuna
duruşacaktır.

liliklerla gündeme gelmişti. Fakat 1974 müdahalesi bu anlaşmazlıklarını kronik hale getirmiştir ve bunları iki ülkeyi savaşın eşiğine getirebilecek bir seviyeye taşımıştır.

İki ülke arasındaki Ege sorunları dört temel başlık altında toplanabilir: karasuları, kıtaların sahanlığı, hava sahası ve adaların silahlandırılması.

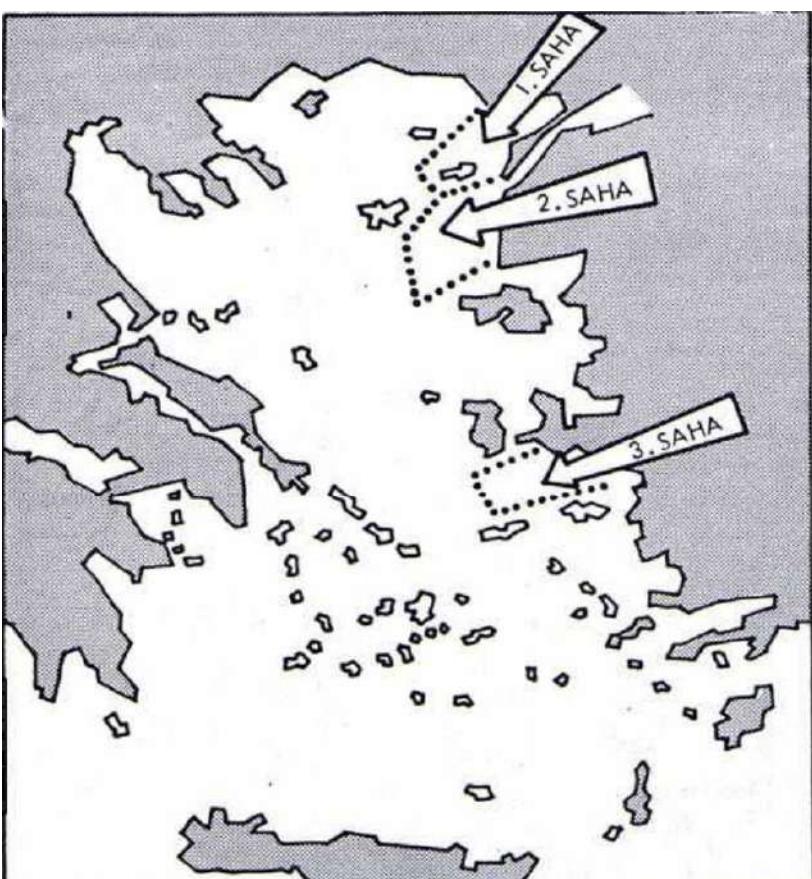
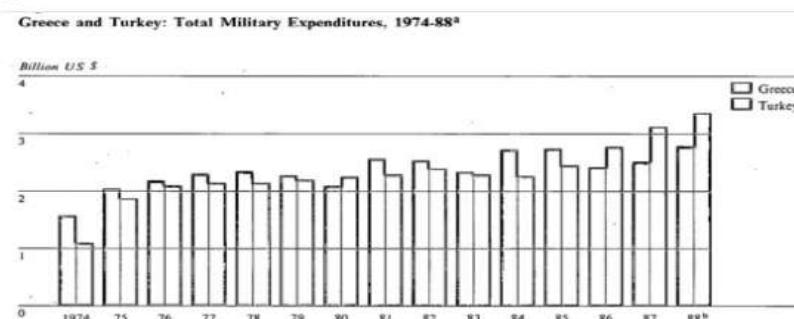
1923'te yapılan Lozan Antlaşmasına göre taraflar Ege'de üç mil uzunluğunda karasularına sahip olacaktı. Fakat Yunanistan 1936'da karasularını tek taraflı olarak altı mile çıkarlığında Atina ile iyi ilişkileri olan Ankara bu yeni duruma o dönemde bir tepki göstermemiştir. Daha sonra Kıbrıs konusunda 1964'te yaşanan gerginliğin ardından Türkiye de Ege'deki karasuları uzunluğunu altı mil sevivesine çıkarmıştır.

1970'lerde uluslararası hukuk bağlamında karasularını on iki mile çıkarma tartışmaları gündeme gelince Türkiye 27 Şubat 1974'te Yunanistan'a bir nota vererek on iki mil durumunun Ege gibi yarı kapalı bir denize uygulanamayacağını bildirmiştir. Türkiye için temel mesele, karasularının on iki mile çıkması durumunda açık denize Yunanistan karasularına girmeksizin çıkışın imkânsız olacak olmasıydı ve bu nedenle 1970'lerden itibaren karasularının on iki mile çıkarılmasını ısrarla reddetmiştir.

Ege Denizi konusunda ikinci başlık olan **kıta sahanlığı** meselesi, temelde Ege Denizinin altında petrol arama tartışmaları kapsamında gündeme gelmiştir. 18 Ekim 1973'te **Türkiye, Yunanistan'ın kendisine ait olduğunu iddia ettiği** **kıta sahanlığı** bölgesinde petrol arama izni çıkarınca **kıta sahanlığı** sorunları iki ülke ilişkilerinin en önemli gündem maddelerinden birisi olmustur.

Türkiye'nin bu konudaki temel iddiası, petrol arama izni verilen alanların kendi topraklarının doğal uzantısı olduğu yönündeydi ve bu gerekçeyle 29 Mayıs 1974'te savaş gemile-

1974 Kıbrıs müdahalesinden sonra Türkiye ve Yunanistan'ın askeri harcamalarını karşılaştırmalı gösteren #CIA'nın hazırladığı bir grafik.

DENİZ KUVVETLERİ KOMUTANLIĞI SEVİR VE HIDROGRAFİ DAİRESİNİN ENLEM VE BOYLAM KAVUŞTURMA HARİTASI EGE'DE ARASTIRMA YAPILMIŞ VERİLERİN SİPARİSLERİNİ GÖSTEREN HARİTA

29 Mayıs 1974: Çandarlı sismik araştırma gemisi Türk donanması eşliğinde Ege'ye açıldı

21 May 1871. Canada

Kuzey Yunanistan'da askeri yiğinak yapılıyor, Ankara serinkanlı davranışmaya kararlı görünüyor

Kıta
sahanlığında
Türkiye'nin
hakları

Orhan APAYDIL

Uluslararası hukukun ilke ve kurallarından Dentz Kavvetlerininin bağlı Çandır'ın genelinin şartsızlıktır. Bulundurmayığından itiraz edilebilir.

Ego'de bir tarihikaî hattihâsih han Türk savas generali son İsmir's golden

Türk savaş filosu tahrike kapılmayacak

10 Ağustos 1976: Yunanistan Ege'deki kıta sahanlığı konusunda Lahey Adalet Divanı'na başvurdu.

ANKARA, İKİNCİ YUNAN NOTASINA DÜN CEVAP VERDİ

Başkent'te "Buhranı Değerlendirme Odası" kuruldu. Diplomatik çevre Yunan hükümetinin, Güven Konseyi'ne başvurmasını da çok kendi kamuoyunu tat-

amaç güden bir hareket olarak görüyor. Genelkurmay Başkanı Sancar, "Ege kıyı sahanlığı, Yunanlılarla aramızda halledilmiş bir mesele degildir" dedi

Yunanistan Lahey Adalet Divanı'na da başvurdu

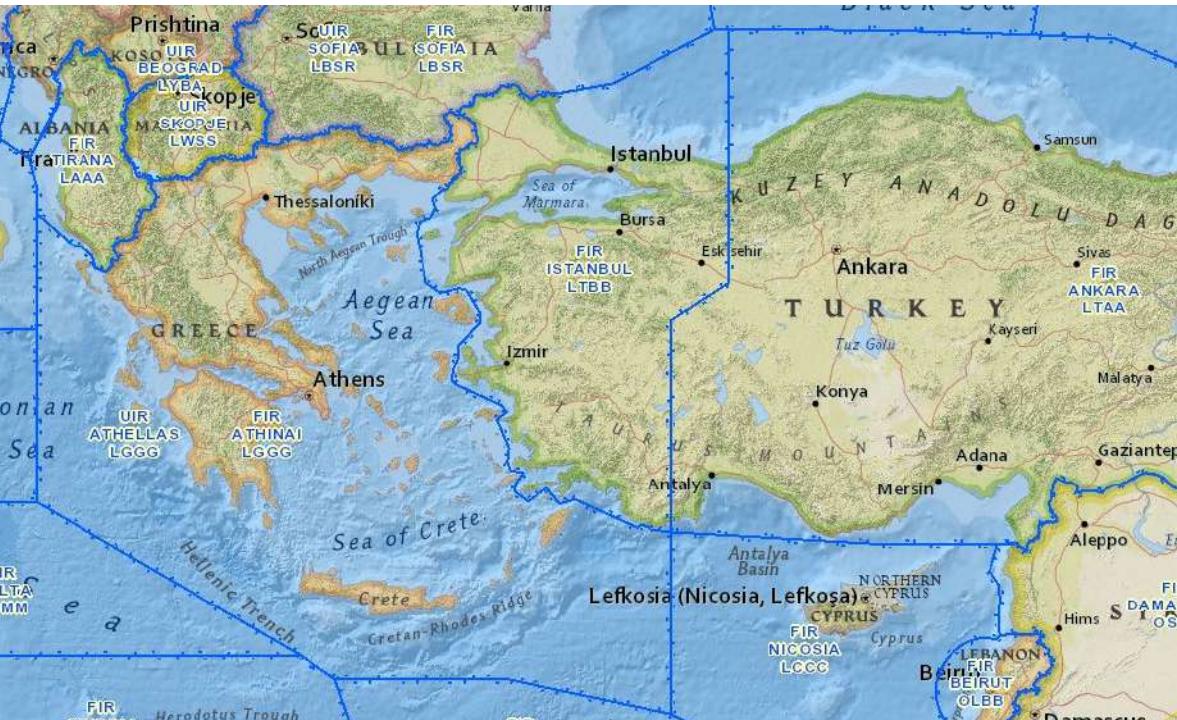
**Atina, Ege'de
2 Ülkenin askeri
girişimlerden
çaydırılmasını
ve kıt� sahanlığı
sınırlarının da
belirlenmesini istedi

Güvenlik Konseyi'nin
yarın toplantıma**

ri eşliğinde bir petrol arama gemisini Ege'ye göndererek bu iddiasını pratik düzleme de taşımıştır. Fakat bu gelişme ülkeler arasında tarafların iddialarını reddeden karşılıklı nota değişimi dışında geniş ölçekli bir gerginliğe neden olmamış ve kısa süre sonra başlayan Kıbrıs müdahalesinin gölgesinde kalmıştır.

Kıta sahanlığı konusunu iki ülke arasında bir krize dönüştüren gelişme ise, Türkiye'nin Temmuz 1976'da Sismik 1 isimli araştırma gemisini petrol araştırması için Ege'ye göndermesi oldu. Yunanistan BM Güvenlik Konseyini acil toplantıya çağırırken, aynı zamanda Türkiye'yi tek taraflı eylemlerinden dolayı Uluslararası Adalet Divanı'na şikayet etmiştir. BM Güvenlik Konseyi direkt görüşmeler yoluyla tarafların sorunu çözmeye ve böylelikle iki tarafın da üzerinde uzlaşabileceği bir karara varması tavsiyesinde bulunmuş ve bunun üzerine taraflar görüşmelere başlayınca gerginlik yatışmıştır (Heraclides, 2011: 226). Fakat bu görüşmelerden 70'li yıllar boyunca somut bir sonuç elde edilememiştir.

Taraflar arasındaki hava sahasına ilişkin sorunlar, karasularının hemen üzerindeki hava sahasının kontrolü anlamına gelen hava sahası problemi ve uluslararası uçuşların denetlenmesi için uygulanan FIR hattı meselesinden oluşmaktadır. Hava sahası konusunda Yunanistan 6 Eylül 1931'de aldığı bir kararla hava sahası uzunluğunu üç milden on mile çıkarmış olsa da, Türkiye 1974'ten sonra bu konuyu gündeme getirmiş ve Yunan hava sahasının karasularında olduğu gibi altı mil olması gerektiğini ileri sürmüştür. Dört millik uyuşmazlık alanı Türkiye'ye ait savaş uçaklarının sık sık bu sahaya girmesiyle gündeme gelmiş ve Türkiye böylelikle söz konusu kısmı tanımadığını sürekli olarak gündemde tutmaya çalışmıştır. FIR hattı konusunda ise 1952'de yapılan konuya ilişkin bir uluslararası toplantıda Türkiye Ege'deki

3 Ağustos 1974: Kıbrıs savaşı sırasında Türkiye Yunanistan'a Ege'nin ortasını geçen uçakları TR'ye bildirmesini talep eden bir nota çekti

22 Şubat 1980: yapılan uzun müzakereler sonrasında Ege havası yeniden uçuş trafiğine açıldı.

Türk - Yunan anlaşmazlığı yüzünden...
NATO uçakları, Varşova Paktı ülkelerinden geçmek zorunda kalıyor

- Brüksel'deki NATO kaynakları, Yunanistan'ın uçuş izni vermemesi dolayısıyla, uçakların Bulgaristan üzerinden geçtiğini bildiriyorlar

BRUKSEL-AA

**“Çok para
harcamayın,,**

■ Odalar Birliği'nin Akdeniz Büyü Toplantısında konuşan Yazar, son dönemde başarısızlığının tilki için felaket olacağının belirtirken, ilköye gelecek yahane seyma genel kurul, kurumsal işletmenin yönetiminde sizi sahibi olmaz gerekliğini savunur.

gili jesti yetti dözevde olsun
korur sonucu gerçekteşti.
Düşük Bokalınlarda eğitili
meyenler bu konuların bilinmesini
nemlendirdiğine sözlerindeydi. Tâcî
kayıtları da genel bir genel bilgiye
ve kültürde çeşitli yenilikler
ve değişim ve katetarı zihinde
kullanırken felsefe görüşlerini
gençlerde tozlu görürse de
meyenler.

Mart 1978: Bülent Ecevit, Yunanistan ile yapılan görüşmelere ABD'nin karışmamasını istedi

Mustafa R. GÜRSEL
BERN'den BİLDİRİYOR

Başbakan, ABD'nin son tutumunu bir Yunan atasözü ile eleştirdi

ECEVİT: ABD GÖLGE ETMESİN

Ecevit, Batılı sosyal demokrat liderlerle görüştü

- İsviçre'nin Mt. Saint Pelerin kentinde yapılmakta olan Sosyalist Enternasyonal komite toplantısına katılan Başbakan, Brandt, Soarez, Heath, Frey, Palme ve Mendes-France ile yemek yedi
- Başbakan Ecevit, yemeğten sonra Brandt'la uzun bir görüşme yaptı, F.Almanya ile olan ekonomik ilişkilerle, ABD ambargosu ve askeri yardım konuları ele alındı

Haberi 8. ve 9. sayfada

7
KASIM
1976

Paris'teki görüşmelerde olumlu sonuca varılıyor

Ankara ile Afina Ege'de «FIR» hattında anlaşıyor

- Bern'de de ön anlaşma metni hazırlanıyor

DIŞ HABERLER SERVİSİ

28
NİSAN
1976

TÜRK VE YUNAN DİŞİSLERİ BAKANLARI 15 DAKİKA GÖRÜŞTÜ

- Papaliguras, «Türk meslektaşımıyla gelişmeleri kısaca gözden geçirdik» dedi
- Okçün ise herhangi bir açıklama yapmadı
- Türk ve Yunan ilgilileri, «Görüşmenin bir tanışmadan ileri gitmediğini» söyledi

STRASBOURG, M. ALİ BİRAND bildiriyor

Türk ve Yunan Dışişleri bakanları, dün 15 dakika süreyle, Türk Delegasyonundan biraraya gelmişlerdir. Türk ve Yunan ilgilileri, bu görüşmenin "Bir tanışmadan ileri gitmediğini" söylemekle yetinmişlerdir.

Yunan Dışişleri Bakanı Papaliguras, toplantıdan sonra gazetecilere, "Türk meslektaşımıyla gelişmeleri kısaca gözden geçirdik" demiştir. Gündüz Okçün ise, herhangi bir açıklama yapmamıştır.

26.08.1976, Milliyet, Sayfa 1

BEDRI KORAYHAN
Yusuf

hava uçuşlarının kontrolü sorumluluğunu Yunanistan'a bırakmıştır.

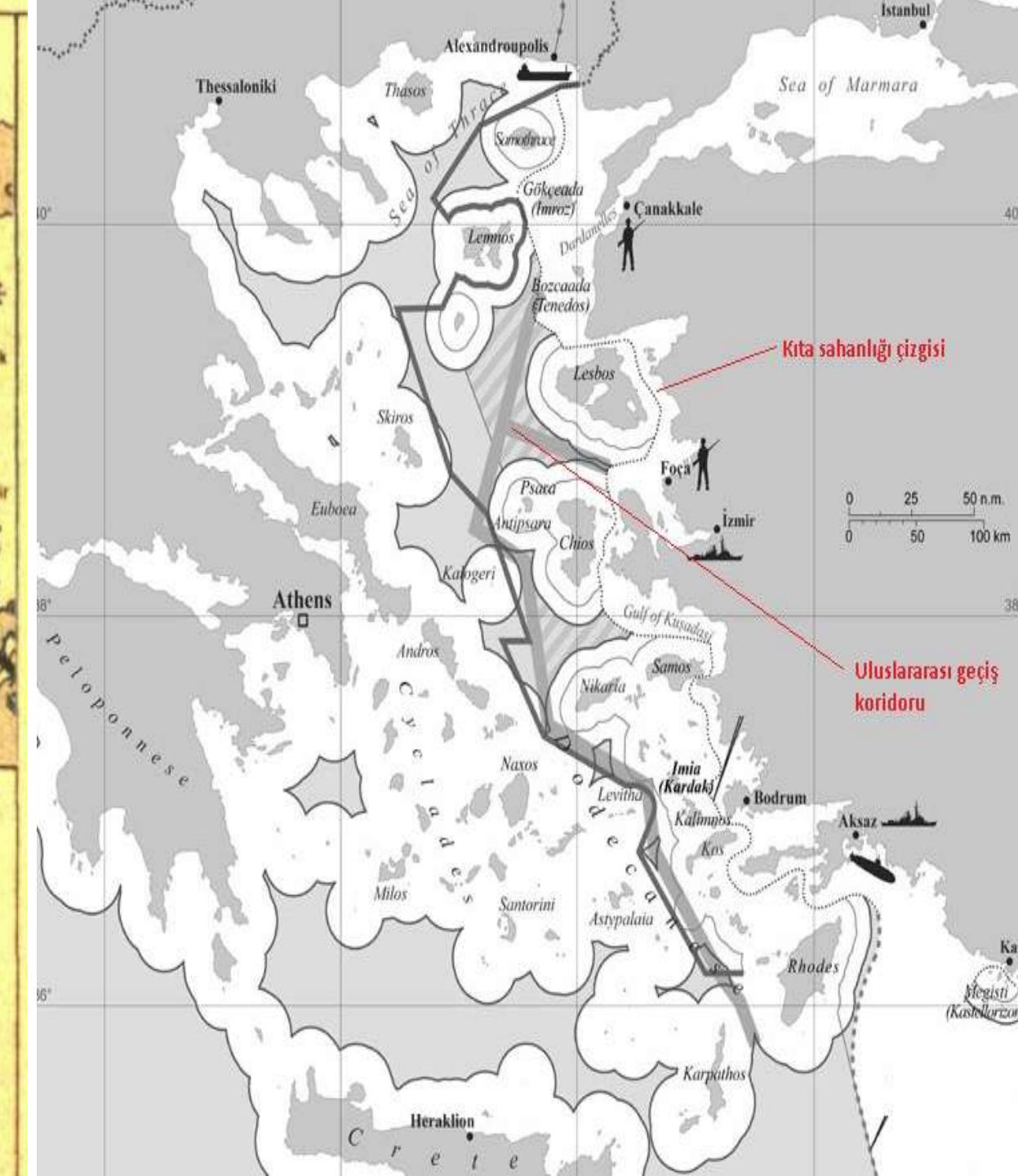
Kıbrıs konusunda iki ülke karşı karşıya gelince, Türkiye bu durumun kendisi için bir tehdit oluşturduğu kanaatine varmış ve **4 Ağustos 1974'te Yunanistan'a gönderdiği bir nota ile hattın Ege Denizi'nin ortasından ayrılması gereğini bildirmiştir**. Yunanistan da bu notayı kabul etmeyip Ege'nin uçuşlar için güvenli olmadığını ilan edince, **22 Şubat 1980'de ilgili notaların kaldırılmasına kadar bu bölge üzerinden uçuş yapılamamıştır**.

Adaların silahlandırılması konusu 1960'larda gündeme gelmiş ve ilk kez **1969'da Yunanistan, Montrö Boğazlar Sözleşmesi kapsamında bu adaları silahlandırma hakkı** olduğunu açıklamıştır. Fakat adaların silahlandırılması konusu 1974 Kıbrıs harekâtından sonra iki ülke arasındaki tehdit algılamaları bağlamında ilişkilerin en önemli konularından biri olmuş ve Yunanistan Türkiye'nin kendisine yönelik bir tehdit oluşturduğu gerekçesiyle adaları silahlandırma politikasını açık bir şekilde dile getirmiştir. **1975 yılında Türkiye'nin İzmir merkezli dördüncü orduyu kurması** ve bunu NATO'nun dışında tutması Yunanistan'ın tehdit algılarını daha da güçlendirmiştir.

Bu gerginlikler, Türkiye'nin de tehdit algısını yeniden gözden geçirmesine neden olmuş ve **1970'lerin sonunda temel tehdidin kuzeyden** yani Sovyetler Birliği'nden değil, **batıdan** yani Yunanistan'dan geldiği dile getirilmeye başlanmıştır (TDP, 2004: 780). Fakat 1980 yılına kadar Yunanistan'ın NATO'nun askeri kanadı dışında kalması nedeniyle adaların silahlandırmasına ilişkin gerginlik Türkiye'yi rahatsız edecek bir boyuta ulaşmamış, ancak Yunanistan'ın NATO'nun askeri kanadına tekrar dâhil olmasıyla birlikte adaların silahlandırılması konusu iki ülke arasında krize dönüşmüştür.

Limni sorunu nedir?

yasağını kaldırduğunu açıklamıştır. Ambargonun bu şekilde kısmen hafifletilmesinin ardından Washington yönetimi Türkiye'deki üslerin tekrar güvence altına alınmasına odaklanmış ve yeni bir anlaşma doğrultusunda iki ülke arasında bir müzakere süreci başlamıştır.

Bu bağlamda 26 Mart 1976'da iki ülke arasında imzalanan Savunma ve Ekonomik İşbirliği Antlaşmasıyla Türkiye'deki Amerikan üslerinin işleyişi önemli ölçüde sınırlanırılmasına rağmen bu üslerin kullanımına ilişkin hukuki zemin yeniden sağlanmış oldu. Fakat gerek Türkiye'de hükümetin değişmesi ve yerine gelen Ecevit hükümetinin antlaşmayı meclis onayına sunmaması ve gerekse anlaşmanın ABD Kongresi tarafından Ocak 1977'de yapılan görüşmede kabul edilmemesi nedeniyle antlaşma yürürlüğe girmemiştir. Yine de bütün bu gelişmeler ABD'nin, üsleri tekrar işler hale getirme noktasındaki kararlılığını ve Washington yönetiminin ambargo noktasında daha fazla geri adım atabileceğini göstermiştir. Bu arada ABD'de hazırlanan raporlar da Türkiye'deki istihbarat faaliyetlerinin askiya alınması nedeniyle Sovyetler Birliği'ndeki silahlanma faaliyetlerine yönelik istihbaratta ciddi sorunlarla karşılaşıldığını ortaya koymuştur (Türkmen, 2012: 138).

Böylesi bir ortamda 4 Ağustos 1977'de ABD Kongresi, çikardığı bir yasyla 1978 yılı içinde Türkiye'ye silah satışına izin vererek ambargoyu kısmen kaldırılmıştır. Fakat Kongre aldığı bu kararda Türkiye ve Yunanistan'a yapılacak silah yardım ve satışlarının 'mevcut dengeyi' bozmayacağı şartını getirmiştir. 'Mevcut denge' Türkiye'ye yapılan silah yardımının en az yüzde 70'i kadar Yunanistan'a silah yardımının yapılacağı anlamına geliyordu (TDP, 2004: 710) ve böyle bir uygulanmanın temel amacı iki müttefik ülke arasındaki karşılıklı silahlanmanın bir dengesizlik ortaya çıkmasını engellemekti.

5 Şubat 1975: Türkiye'ye yönelik ABD silah ambargosu resmi olarak uygulamaya girdi ve planlanan 200 milyon \$ yardım askiya alındı

25 Temmuz 1975: Demirel hükümeti ülkedeki tüm üs ve tesislerin kontrolünü TSK'ya devretti.

8 Şubat 1975: ABD silah ambargosu kararına Türkiye sert tepki gösterdi.

25 Temmuz 1975: Demirel hükümetinin kararıyla #İncirlik hariç tüm Amerikan üs ve tesisleri kapatıldı.

Türk - Amerikan ilişkileri tam bir çıkmaza girdi

Bakanlar Kurulu, Türkiye'de ABD askeri varlığına olanak veren temel ve ilili anlaşmaların geçerliliğini yürüdüne karar verdi

Faaliyetleri durdurulan tüm ülkeye Türk bayrağı çekilek veren temel ve ilili anlaşmaların geçerliliğini yürüdüne karar verdi

Hükümet kararı ile ilgili olarak ABD Büyükelçi Macomber'in ek bliği istemi Dışişleri Bakanlığı tarafından reddedildi

NATO sözcüsü:

"Doğu Akdeniz'in güvenliği tehlikeye girecek,,

İncirlik dışında tüm ABD üslerine el kondu

Ford ve Kissinger son ana kadar

Fakat Türkiye için asıl önemli olan ambargo kararının kaldırılmasıydı. Dönemin ABD Başkanı Jimmy Carter bunun farkındaydı ve Soğuk Savaş'ta hayatı bir rol oynayan üsleri yeniden açmanın bu adımdan geçtiğini biliyordu. Dolayısıyla Carter yönetimi Kongre'yi ikna etmek için yoğun bir çaba göstermiştir. Bu çabaların sonucunda ilk olarak Temmuz 1978'de ABD Senatosu ambargo kararını kaldırın yaşı onayladı. Küçük bir oy farkıyla 1 Ağustos 1978'de ABD Temsilciler Meclisi de ambargo kararını kaldırıldı ve ardından Jimmy Carter ambargoyu kaldırın nihai kararı 26 Eylül 1978'de imzaladı.

1974'ten itibaren uygulamada olan Türkiye'ye yönelik silah ambargosu bütünüyle yürürlükten kalkınca taraflar bir kez daha Türkiye'deki Amerikan varlığını düzenleyecek yeni bir anlaşmanın imzalanmasına odaklanmışlardır. Bu doğrultuda ilk adım Türkiye'den gelmiş ve Ankara yönetimi henüz bir antlaşma imzalanmadan 9 Ekim 1978'de faaliyeti durdurulan ortak savunma tesislerinin yeniden başlatılmasına izin vermiştir (Bölme, 2012: 295). Bu sırada 1979 yılında İran'da gerçekleşen İran devrimi ABD'nin bölgedeki önemli müttefiklerinden birini kaybetmesine neden olurken, aynı zamanda Washington'un gözünde Türkiye'nin önemini daha da artırmış ve ABD'yi, bir an önce Türkiye'deki varlığını yeniden rayına oturtma konusunda motive etmiştir. İran'da karışıklıkların başlaması üzerine bir taraftan burada bulunan Amerikan vatandaşlarının tahliyesi, diğer taraftan da Tahran'daki Amerikan Büyükelçiliğinin işgal edilmesi gibi gelişmeler Türkiye'deki üslerin değerini Washington nezdinde artırmıştır.

İran'da yaşananların gölgesi altında 1979 yılı boyunca devam eden görüşmelerin sonunda, 29 Mart 1980'de ABD ve Türkiye arasında temelde Amerikan kuvvetlerinin kullanımı-

1 Ağustos 1978: ABD Temsilciler Meclisi Türkiye'ye silah ambargosunu kaldırıldı.

Türkiye'ye uygulanan ABD ambargosu
3 yıl 7 ay 21 gün sürdü

CARTER İMZALADI AMBARGO KALKTI

Yeni yasa, Türkiye'ye önumüzdeki malî yıl içinde toplam 225 milyon dolar askeri yardım yapılması öngörüyor ve bundan önce uygulanan kısıtlamaları da kaldırıyor

Yasaya göre, daha önce ismarlanan ve ABD depolarında bekletilen 70 milyon dolarlık silahın teslimine hemen başlanacak

ABD Baskın Carter dan satılık erlen satın取得 Türkiye'ye 5 Şubat 1975'ten beri uygulanmaktadır. Ünlü ambargosu kaldırılmıştır. Aslında James Earl Carter olan başkan, bütün imzalama olduğu gibi Jimmy Carter eline imzalanmıştır ve ambargonun yesil olarak onaylanmıştır. 27 EYLÜL 1978

Ecevit ve Carter, «Türk-ABD ilişkilerinde yeni bir dönem başlıyor» dediler

Ecevit: «Üsler için görüşme başlıyor»

28 Temmuz 1978 Cuma

na izin verilen üs ve tesislerin statüsünü belirleyen Savunma ve Ekonomik İşbirliği Antlaşması (SEİA) imzalanmıştır.

SEİA 1980 sonrasında Amerikan kuvvetlerinin Türkiye'deki varlığını düzenleyen temel antlaşma işlevi görmüş ve antlaşmanın daha önceki benzer içerikli yasal metinlerden temel farkı ise bu antlaşmayla üslerin NATO amaçları dışında ABD tarafından tek taraflı kullanımının yasaklanması olmuştur. SEİA'nın beşinci maddesi açık bir şekilde 'öngörülen savunma işbirliği kapsamının Kuzey Atlantik Antlaşmasından doğan yükümlülüklerle sınırlı olacağını' hükme bağlamıştır. Yine antlaşmayla Türkiye'de Amerika'nın işbirliğiyle savunma sanayinin geliştirilmesi konusunda bir karara varılmış ve böylelikle savunma alanında iki ülke arasındaki ilişkiler tekrar en üst seviyeye çıkmıştır.

Antlaşmanın bir başka yeniliği ise, Türkiye'deki Amerikan üslerine aynı rütbede Türkiye ve Amerika tarafından komutanların atanmasını karar bağlamasıydı. Üstelik Türkiye'nin atadığı komutan, tesislere kimin girip çıkacağını belirleme noktasında nihai karar yetkisine sahip olmustur.

SEİA'daki bir başka ayrıntı da, daha önce iki ülke arasındaki temel sorunlardan birine dönüşen üs ve tesislerin hangi amaçla kullanılacağı meselesinin bu antlaşmayla açıklığa kavuşturulması ve bunların işlevlerinin antlaşma metninde açıkça belirtilmesidir.

Kısaltması SEIA antlaşmasıyla Türkiye tarafı Amerika'nın ülkedeki varlığını dengeli bir düzeye taşıırken, Washington yönetimi de 1979 İran Devrimiyle birlikte bölgedeki en önemli müttefikini kaybetmesini bir ölçüde Türkiyeyle dengelemiştir. Artık iki ülke arasındaki en önemli sorun Türkiye'nin ısrarlı bir şekilde Yunanistan'ın NATO'nun askeri kânadına geri dönmesini veto etmesiydi.

İNCİRLİK'DE HAZIRLIK

İran'daki 7 bin Amerikalıyı kurtaracak olan helikopterler İncirlik'te bekliyor

Dışişleri yetkilileri İncirlik'ten İran'a gidecek olan helikopterlere hoş gitmeleri kaydıyla izin verileceğini açıkladılar

ANKARA, ANK

"hiçbir açıklamada bulunamayacaklarını" belirtmişlerdir.

ABD hükümetinin, İncirlik Ussu'nun İran'daki Amerikalıların tahliyesinde kullanılması isteğinin Türk hükümeti bazı koşullarla kabul edildiği açıklanmıştır.

Dışişleri Bakanlığı Enformasyon Genel Müdürlüğü'nce yapılan açıkmışta söyle denilmistir:

"ABD hükümeti İran'daki ABD personelini ve ailelerini gerektiği gibi tahliye için kullanılmak üzere 5 ABD helikopterini ve 6 C-130 uçağı İncirlik Havaalanı'na göndermek istesinde Türk hükümetinden talep bulunmuştur. Türk hükümeti, İran makamlarının bu helikopterlerin uçaklarını İran'a gitmeleri için uğur müsadesi vermesi, bunların silahı olması, askeri hiçbir malzeme ve silah taşınaması, normal personele başka personel bulunmaması ve saadetce Amerikan personeli ile aileler tahliye etmesi koşulları çerçevesinde gerekli izin vermiştir. Türk hükümetinin verdiği bu izni tamamıyla insa mülâhazaları dayanmaktadır. ABD hükümeti, Türkiye 16 SUBAT

www.bilkent.edu.tr 15 ŞUBAT

ABD ile Savunma İşbirliği Anlaşması dün imzalandı

30 Mart 198

ANKARA, (Cumhuriyet Bürosu)
— Türkiye ile ABD arasında yeni Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması dün Ankara'da düzenlenen hükümetler düzeyinde imzalanmış ve yürürlüğe girmiştir. Düzenlenen törende anlaşmayı Türk hükümeti adına Dışişleri Bakanı Hayrettin Erkmen, ABD hükümeti adına da Ankara Büyükelçisi James Snapp imzalamışlardır.

ABD Başkanı Jimmy Carter, anlaşmanın imzalanması dolayısıyla dün Başbakan Süleyman Demirel'e bir mesaj göndermiş ve «Anlaşmanın imzalanması Türkiye ile ABD arasındaki ilişkilerde önemli bir aşama oluşturmaktadır» demisti.

İmza töreninde konuşan Dış İşleri Bakanı Hayrettin Erkmen de, «Dostluk, karşılıklı saygı, anlaşış ve iyiliyetle» anlaşma-
(Arkası Sa. 9. Sü. 8 de)

Tass'a göre
Türk - ABD
anlaşması
ABD'nin
İran'a askeri
mudahalesini
kolaylaştırıracak

(Arkası Sa. 9, Sü. 8 de)

— 31 Mart 198

ANKARA, (Cumhuriyet Büro) — İsrail Başbakanı Menahem Begin, «İsrail ve Türkiye, bugün bölgede Sovyet yayılmaya için geçerli bir engel olmamıştır. Rumundadırlar. Türkiye'nin İran ve Afganistan olaylarında sonra daha da önem kazanmıştır», demistiştir.

Begin, haftalık «Yankı» dergisinin sorularını yanıtırken ekonomik ve askeri gücünü tırması için Türkiye'ye mümkün olan herşeyin yapılması gerektiğini bildirmiştir, buna gerek olarak Türkiyenin jeopolitik durumunu göstermiştir.

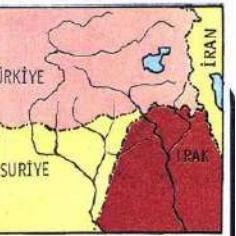
(Arkası Sa. 9. Sü. 6.)

Begin:
«Türkiye ve
İsrail,
Sovyet
yayılması
önünde
engeldir»

(Arkası: Sa. 9 Sü. 6 C.)

Barzani kürkleri ile Irak kuvvetleri çarpışıyor. Sızmaları önlemek için

TÜRKİYE, İRAK SINIRINI KAPATTI

1980: Demirel liderliğindeki Milli Cephe hükümetlerinin Erbakan'a rağmen Batıcı dış politika izlemesini anlatan bir karikatür

ABD Uyuşturucu Madde Mücadele Teşkilatı temsilcisinin demeci:
«TÜRKİYE HAŞHAŞ EKİMİNI ÇOK SIKI KONTROLETMELİ»

P. Kırklı: Üretilenek dylon
yerli piyasasına etkili olur,
bekime gülükler
karşılığından dedi

ORTA SAYFADA

TÜRKİYE'DE HASHAS EKİMİ DURUNCU, EROİN KITLAŞTI

BONN, ANKARA'NIN HASHAS POLİTİKASINDAN

Güneydoğu sınırında güvenliği sağlamak ve sızmaları önlemek için askeri fabrikalar yapılmayı.

19. ASRIN H

Arnavutku

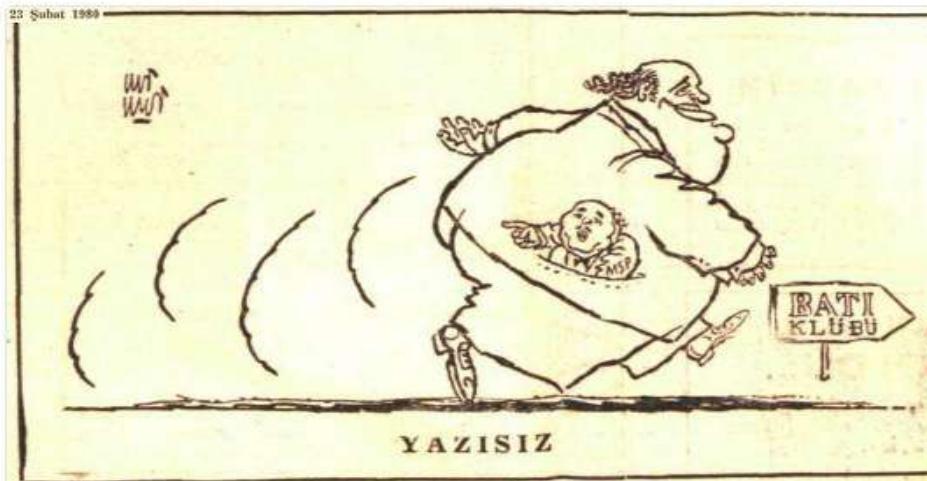
1979: Türkiye Arap ülkeleriyle iki ayaklı bir ekonomi politikası izledi: ticareti artırmak ve ekonomik (özellikle petrolle ilgili) yardımlar

LİBYA, İRAK VE SUUDİ ARABİSTAN, TÜRKİYE'YE ÜÇLU BİR "YARDIM KONSORSİYUMU,, OLUŞTURACAK

ANKARA, Cumhurbaşkanı - Öncelikle Güneydoğu'nun sona eren İngilizlerin yerine, Suriye yardım isteyen ekonomiye destek ve Kıtın Ortası (OECD) aracılığıyla Dış Dışişleri'den destek geleceğini ve Türkiye'ye hizmet vermek üzere İsrail'in de yeri olacak. Ankarada yeri olacak.

Ercan Külliyesi'nde İdlib'e gelenlerin sona eren ekonomiye yardım yapmak üzere İsrail'in de yeri olacak. Ankarada yeri olacak.

Yeni politika ve dış ekonomi ile iki ayaklı politikada yerinde olanlarla birlikte, İsrail'in de yeri olacak. Ankarada yeri olacak.

Ocak 1975: Libya başbakanı Callud, Türkiye'ye geldi. Kıbrıs'a destek verdi. Ortak bildiride İsrail'in işgalini derhal sonlandırması istendi.

Libya Başbakanı, İstanbul'u gezdi ve Türk ulusuna, gençliğe ve işçilere esenlik diledi

CALLUD: TÜRKİYE İSLAM ve ARAPLARI BAĞLAYICI LİDER OLMALI

İBRİS İÇİN SIYASI GÖRÜŞMELER

Ecevit, Kıbrıs'ın içini İsmailiye'ye mutabakat hollendi

İSMAILİYE: Dışişleri Bakanı, ABD'yi ziyaret etti

CİDDE — İslâm ülkelerinin Dışişleri Bakanlarının katıldığı Cidde'deki Altıncı İslâm Konferansı, gün sabahı karşı sona ermiştir.

Konferansın son oturumunda, Amerika'ya meydan okuyan ve özellikle Dışişleri Bakanı Henry Kissinger'in Birleşmiş Milletler Üyesi üçüncü dünya ülkeleri ni hedef alan sert konuşmasına

cevap nitelğini taşıyan bir karar alınmıştır. Türkiye dahil kırk İslâm ülkesinin verdiği bu karar, İsrail'in Birleşmiş Milletler Örgütünden çıkarılmasını öngörmektedir.

Filistin Kurtuluş Örgütünün bir sözcüsü, İsrail'in BM'den ihracını öğrenen Suriye önerisi ile Filistin önerisinin ayrı ayrı oya sunulduğunu ve fikisini de oybirliğiyle kabul edildiğini açıklamıştır.

Yabancı gözlemler, Kuzey Atlantik Anlaşması Örgütü NATO'ya tıye Türkiye'nin, İslâm ülkelerinin yanında yer alarak Amerika'ya cephe almasının bir baygınlı anımlı olduğunu belirtmişlerdir. Türkiye'nin BM'den çi kartmasını istediği İsrail ile diplomatik ilişkileri halen sürmektedir.

İsrail'in dünya örgütlerinden çi kartmasını öğrenen karar, Kissinger'in üçüncü dünya ülkeleri ni çok sert bir şekilde yeren konuşmasından bir gün sonra (Devamı Sa. 8, Sü. 6 da)

Türkiye, İsrail'in BM'den ihracını isteyen İslâm Konferansı kararına katıldı

vaş sırasında İsrail'e yardım etmek isteyen ABD uçaklarının İncirlik Üssünü kullanmasına izin vermezken, Araplara yardım götüren Sovyet uçaklarına hava sahasını açmıştır. Türkiye'nin İsrail'e yönelik bu tavrı daha sonra da devam etmiş ve 10 Kasım 1975'te Birleşmiş Milletler Genel Kurulunda alınan Siyonizmin ırkçılık olduğunu belirten karar sırasında Türkiye olumlu oy vermiştir. Hatta Ankara aynı yıl Libya ile birlikte yayımladığı ortak bildiride "Arap devletlerinin işgal edilen topraklarını her türlü yola başvurarak geri alma hakkına" açık destek vererek İsrail'e yönelik radikalleşen Arap söyleminin parçası olmuştur (Aykan, 1993: 97).

Bu politika Filistin mücadeleşine verilen destekte de kendini göstermiş ve İsrail'e karşı Filistinlilerin verdiği mücadeleşin kurumsal karşılığı olan Filistin Kurtuluş Örgütü'nü (FKÖ) Ocak 1975'te tanıyan Türkiye, 5 Ekim 1979'da FKÖ'nün Ankara'da büro açmasına izin vererek bu doğrultuda önemli bir adım atmıştır. İsrail'e yönelik mesafeli ve eleştirel politikanın Türkiye açısından en önemli getirişi Arap ülkelerinin 1973'te aldığı ve İsrail'i destekleyen ülkelere petrol ambargosu koyma kararından muaf tutulması olmuştur.

Kıscası Türkiye izlediği bu politika sayesinde bir tarafından petrol ambargosunun etkilerinden kısmen korunma sağlanırken, diğer taraftan da Arap ülkeleriyle ticaretini geliştirerek petrol ithalinden kaynaklanan dış ticaret açığını hafifletebilmiştir.

Bu gelişmelerin yanı sıra 1979 yılında İran'da bir İslam devriminin gerçekleşmesi genelde bölgeyi ve uluslararası sistemi, özellikle ise Türkiye dış politikasını önemli ölçüde etkilemiştir. Ankara devrim sonrası 1 Şubat 1979'da Humeyni'nin devlet başkanlığına getirildiği yeni rejimi kısa süre içinde 3 Şubatta tanıdı ve iyi ilişkiler geliştirme konusundaki niyetini açıkladı. Kısa süre sonra İran'ın 11 Mart 1979'da

10 Kasım 1975: Birleşmiş Milletler #Siyonizm'i ırkçılığın bir türü olarak kabul etti. Türkiye bu karar lehine olumlu oy kullandı.

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER SİYONİZMİ İRKÇILIKLA BİR SAYDI

Senatör Jackson:
«ABD, karar lehinde oy kullanan ülkelere yardımcı kesmeli»

Woldheim, tasarıının kabulünden sonra, «Örgütün kuruluşundan bu yana en kritik günlerini yaşıdığını» söyledi

NEW YORK, A.A.
IRLESİMİ Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, siyonizmi ırkçılıkla bir tutan karar tasarı lehinde oy kullanan ülkelere yardımcı olmakla birlikte, Amerika'nın Birleşmiş Milletler ile olan ilişkilerini toparlan gideren geçiricilerini, ya da tasarı lehinde oy kullanan ülkelere İngilizlerin yeni baştan tanzim edileceğini söylemiştir.

Amerika'nın Birleşmiş Milletler heyetinden bir delegasyon, Kongre, tasarı lehinde oy kullanan ülkelere karşı "Cezalandırıcı tedbirlerle boykot etmeye" öncülük eden

oz etmiştir.
Amerikan heyetinden Milletvekili Donald Fraser, Washington'un ne gibi bir tepki göstereceğini henüz bilmemiştir, fakat hiç şüphesi bazı tedbirlerle boykot etmeye, ya Amerika'nın Birleşmiş Milletler ile olan ilişkilerini toparlan gideren geçiricilerini, ya da tasarı lehinde oy kullanan ülkelere İngilizlerin yeni baştan tanzim edileceğini söylemiştir.

Türkiye, her üç oylamada da, Araplarla yanlarında ve İsrail'e karşı oy kullanmıştır

“BM EN KRİTİK

5 Ekim 1979: Filistin Kurtuluş Örgütü, Ankara'da temsilcilik açtı. Yaser Arafat Türkiye'yi ziyaret etti.

YASER,
öldürmeye
teklif
ettim,,

■ UHALEFET, isteyini başarmış, Millet Meclisinden geçen genel af kanunu önerisini Senato'da salt çoğulukla değiştirmiştir. Önerinin ilk şekliyle kanunlaşması, şimdi Millet Meclisindeki iktidar gruplarının, görüşlerindeki isarı salt çoğulukla dayandırılabilirlerine bağlıdır.

Öyle bir çoğulğunun oluşmasını önlemek için, muhalefet çevreleri, hiç kuşkusuz bugüne kadar yaptıkları baskıcı propagandaları sürdürceklerdir. "Bu millet devleti yılmak isteyen komünistlerin anarşistlerin affını istemiyor" sloganı ile yürtütülen söz konusu propagandanın aldatıcı yanlarını, Millet Meclisindeki görüşmeler başlamadan ortaya koymak gereklidir.

Birkaç somut örnek, "devleti yılmak isteyen komünistler ve anarşistler" deyiminin gerisindeki demagogisi belirtmek ve bu tutumun səməmivet-

Yaser Arafat Ankara'ya geldi, FKÖ temsilciliği açıldı

Erbakan ve CHP'li Bakan Birler (başta sağ) Mescid-i Nebevi'den çıkarıyorlar

Kral Faysal Türk heyetini kabuletti

28 NİSAN 1974

DURUM

AF KONUSUNDAYA
OYNANAN
ALDATICI OYUN...

Görüşmelerde, Türkiye petrol sorununda bir çözüme varmaya çalışacak

AYTEKİN YILDIZ
RIYAD'dan bildiriyor

TÜRKİYE ile Suudi Arabistan arasındaki resmi ilgili görüşme cuma gecesi saat 19.15'de Türk heyeti Üyelerinin Cidde'de Suudi Arabistan Dışişleri Bakanı Sakkaf'ı ziyareti ile başlamıştır. Kral Faysal dün Türk heyetini kabul etmemiştir.

Bugün ve yarın Riyad'da yapılacak toplantılarında Türkiye genelinde petrol sorununda bir çözümü ulaşmayı çalışacaktır. Görüşmelerin ağırlığını petrolün tekil etmesinin nedeni diğer bütün taleplerin buna bağlı olusudur.

CENTO'dan çekilmesinden sonra örgüt anlamını kaybetmiştir. Bu durum NATO'nun bölgedeki en önemli ittifakı sona erdirse de, Türkiye'nin yeni İran rejimine yönelik politikasını fazla etkilememiştir.

Türkiye, İran ile ilişkilere ekonomik işbirliğinin geliştirilmesi noktasında önem vermektedir ve Haziran 1979'da dönemin Dışişleri Bakanı Gündüz Ökçün'ün Tahran ziyareti sırasında taraflar arasında petrol alımı konusunda bir anlaşma imzalanmıştır. Fakat başlangıçtaki bu olumlu hava Tahran'daki ABD Büyükelçiliğinin 4 Kasım 1979'da işgal edilmesinden ve burada Amerikan vatandaşlarının rehin alınmasından sonra sarsılmaya başlamış ve Türkiye olayları 'insanlık dışı' olarak nitelendirmiştir (TDP, 2004: 806).

Bu tarihten sonra siyasi ilişkiler kısmen gerilemeye başlasa da, Ankara'nın Tahran'a yönelik petrol bağımlılığı Türkiye'yi Batılı ülkelerden farklı bir politika izlemeye itmiştir. Örneğin Nisan 1980'de Washington yönetimi, Avrupa Topluluğu ve Türkiye'den İran'a ambargo uygulamalarını talep edince Ankara açık bir şekilde bu ambargo kararına katılmayacağını açıklamıştır. Yine benzer bir şekilde ABD'nin İran'a rehineleri kurtarmak amacıyla askeri müdahalede bulunacağına ilişkin tartışmaların yapıldığı bir ortamda Türkiye, ülkeyede NATO üslerinin İran'a yönelik olası bir müdahalede kullanılmasına izin vermeyeceğini belirtmiştir (Bölme, 2012: 300).

5 EKİM 1980

Türkiye'nin İran ve Irak petrolüne bağımlılık oranı % 44

NEW YORK, AP, (AA)

Birleşik Amerikalılar tarafından yapılan bilgiye göre İran-Irak petrolüne bağımlı olan ülkelerin başında Brezilya ve Portekizle birlikte Türkiye yer almaktadır. Araştırmaya göre Türkiye, körfez savaşından önce toplam petrol ithalatının yüzde 44'ünü İran ve Irak'tan sağlamaktaydı.

Bazı ülkelerin savaştan önce İran ve Irak'dan aldığı petrolin toplam petrol ithalatı içindeki yüzde

desi aşağıya çıkarılmıştır:

Türkiye yüzde 44, Brezilya yüzde 44, Portekiz yüzde 44, Hindistan yüzde 41, Doğu Avrupa yüzde 29, Fransa yüzde 23, İspanya yüzde 23, Yunanistan yüzde 20, Avustralya yüzde 18, İtalya yüzde 11, İrlanda yüzde 10, Avustralya yüzde 10, İngiltere yüzde 9, İsviçre yüzde 9, Japonya yüzde 8, Belçika yüzde 7, Kuzey Almanya yüzde 7, İtalya yüzde 7, Güney Kore yüzde 4, Hollanda yüzde 2, ABD yüzde 1.

3 Şubat 1979: Türkiye, İran devrimi sonrası Humeyni'nin 1 Şubat'ta devlet başkanlığına getirildiği yeni rejimi kısa süre sonra tanıdı.

ANKARA, (ANKA) — Başbakan Bülent Ecevit, İran Geçici Hükümeti Başkanı Mehdi Bezirgan'a gönderdiği bir kutlama mesajı ile iki ülke halkları ve hükümet arasındaki ilişkilerin geliştirilmesi arzusunda olduğunu belirtti.

Başbakan Bülent Ecevit'in geçici İran hükümeti Başbakanı Mehdi Bezirgan'a gönderdiği kutlama mesajı şöyledir:

«Hükümeti kurmuş olduğunuzu öğrenmekten büyük mutluluk duyuyorum. Bu vesile ile ekleşmelerini içten kutluyorum. Gene bu fırsatın yararı olacak, Türk ulusunun (Arkası Say. 11, Sü. 8 de)

15 Şubat 1979 Perşembe

Ecevit, İran'ın geçici hükümet başkanı Bezirgan'a bir kutlama telgrafı gönderdi

4 Kasım 1979: Rehine krizi ile birlikte Türk-İran ilişkileri gerginleşse de, Türkiye ABD müdahalede üslerin kullanılmasına izin vermedi

MILLİYET
Halk Gazetesi
KURUCU: ALİ HACİ KARACAN

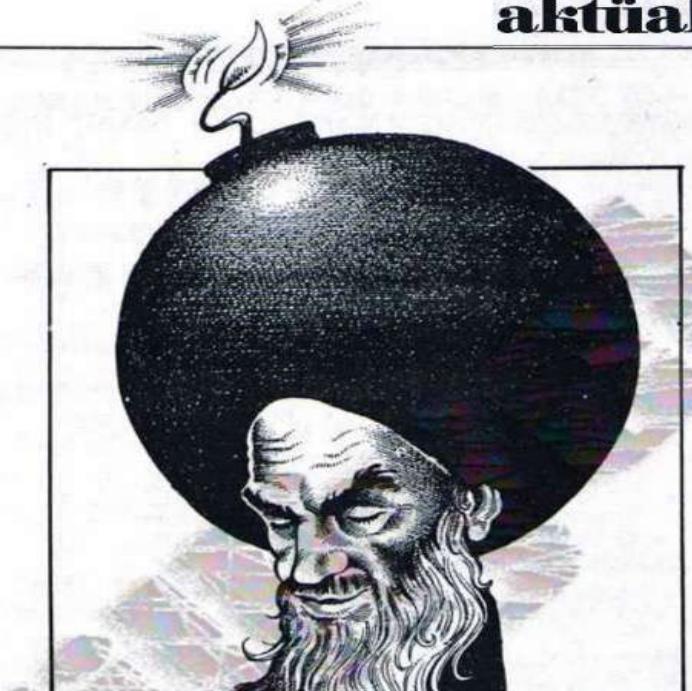
DOĞU VE BATI KAYGI İÇİNDE

DOĞU VE BATI KAYGI İÇİNDE

DÜNYADA

- Batılı ülkelerin NATO, Carter'in dışişleri bakanının haberini okudukları açıklandı.
- Sovyetler, ABD'yi, ekşisizliği ve beklenmedik bir serüvene atmakla suçladı.
- ABD Dışişleri Bakanı George Shultz, ABD'yi uluslararası istikrarın sağlanması için ABD'yi destekledi.
- İran, ABD'yi destekledi.

KARS'TA 5 KİŞİLİK BİR

Nisan 1980: Ekonomik krizle boğuşan Türkiye, ABD'nin İran'a ekonomik ambargo talebine olumlu cevap vermedi.

İran: «Türkiye, ABD ve Irak'la ilişkilerimizde tarafsız kalmalı»

ABD, BİZDEN AMBARGOYA KATILMAMIZI İSTEDİ

Demirel, "Bölgedeki kaygı ve ricali gelişmelerden endişeliyim" dedi

Haberleri 6. Sayfada

1981: Türkiye'de İran İslam Devrimi'nin bir temsili

aktüalite

5 TEMMUZ 1981

1947'de 21,3 milyon dolarla başlayan dış ticaret açığı zamanla Türkiye'nin kronik bir problemine dönüşmüştür. Bu açık önceleri dış yardımlar yoluyla kapatılırken, ilk kez 4 Ağustos 1958'de Türkiye, Uluslararası Para Fonuna (IMF) belli ekonomi düzenlemelerini öngören 'niyet mektubu' ve

Siyasal parti liderlerinin yurt gezilerinin de akaryakıt tüketimini artırdığı bildiriliyor

Dövizsizlikten bazı petrol bağlantıları iptal edildi

- Petrol Ofisi, 2 aylık bir dönem için programladığı spot alımlardan ancak %47'sini gerçekleştirebildi
- ATAŞ Rafinerisi %35 kapasite ile çalıştığı için ATAŞ'tan dağıtım yapılan bölgelerin birçoğu Aliağa ve İPRAŞ'a bağlandı
- TPAO ve Petrol Ofisi yetkilileri sıkıntının bir süre daha devam edeceğini bildirdi

Haber 12. Sayfada

Yıllar	1970lerde Türkiye'nin Makroekonomik Performansı			
	GSYİH Yıllık Büyüme Hızı	Enflasyon Oranı	Bütçe Dengesi (milyon dolar)	Yatırım (GSYİH oranı)
1972	6.0	18.0	47	20.1
1973	4.1	20.5	534	18.1
1974	8.8	29.9	-662	20.7
1975	8.9	10.1	-1,889	22.5
1976	8.9	15.6	-2,286	24.7
1977	4.9	24.1	-3,431	25.0
1974-77 ortalaması	7.3	19.9	-2,067	23.2
1978	4.3	52.6	-1,595	18.5
1979	-0.6	63.9	-1,203	18.3
1980	-1.0	107.2	-3,304	21.4
1978-80 ortalaması	0.9	74.6	-2,034	19.4

1973 petrol krizi, dış ticaret açığının büyümesindeki en önemli nedendi. Açık 1972'de 667 milyon dolardan 1977'de 4 milyar dolara çıktı.

Tüketimde kısıntı yapılmazsa petrol için yılda 1 milyar dolar ödeyeceğiz

ANKARA, Orhan DURU bildiriyor
Petrolcu 6 ildeki Tahran'ın hedef petrol fiyatlarını yaptıkları ilde yine de yükseltti. Daha önce 11,50 dolara yükseltme limite göre 12,50 dolara kadar çabalecektir. Yetkililerin verdiği bilgilere göre bu düzende günde 750 bin ton varil 11,50 dolara birlikte varil hacmi 5,5 dolara intikal eden ithal malın ham petrol bedava varil hacmi 14 dolari bulabileceğiktir. Varil türlerinden yapılışta birbirinden farklı olan bu hépat töre çevrilidi takip ediyor.

ANKARA, (Cumhuriyet Bürosu)
Maliye Bakanı Bedri Gürsoy, Kıbrıs Barış Harekâti harcamalarının etkisiyle 1974 mali yıl bütçesinin 4,5 milyar lira aşıkla kapandığını açıkladı, ancak bu yıl yine de yassasın olagansız koşullar göz önünde alındıktı.

1974: Ekonomik krizin bir başka önemli nedeni Kıbrıs harekatının ve ardından gelen ambargoların bütçeye getirdiği büyük yükü.

Kıbrıs Barış Harekâtı 1974 yılı bütçesinde 4,5 milyar lira açığa yolaçı

■ Maliye Bakanı Gürsoy, Amerikan askeri yardımının kesilmesi nedeniyle Türk savunma gücüne iliskin her türlü tedbirin alınacağını açıkladı

PETROLÇÜ 6 ÜLKE %100 ZAM YAPTI

Iran Şahı, endüstriyel ülkelerin kemerlerini sıkmasını tavsiye etti.

te birim için müthim olan şey Türk savunmasının gücünden kaybetmemesidir. Onun içm gerçi her türü mali tedbirini alacağız. Hiç ondan şüphe edir mesin.

rerek dış borçlanmaya gitmiştir. Böylelikle kronik dış ticaret açığının IMF ve diğer uluslararası ekonomik kuruluşlardan alınan borçlarla kapatılmaya çalışıldığı ve daha sonra bu kurumlara olan borçların geri ödenmesi sırasında yeniden borçlanmaya gidildiği bir süreç başlamıştır.

Bu kronik durum yani yeni borç kaynakları bulmaya yönelik ihtiyaç, 1960'larda Türkiye dış politikasında çok yönlülüğü gidişin en önemli nedenlerinden biri olmuştur. Örneğin 27 Mayıs 1960 darbesinden sonra devlet başkanlığına gelen Cemal Gürsel, dış borçların fazlalığından ve bunları ödeme sıkıntısından bahsettiğten sonra borç verme konusunda çekimser davranışın ABD ve Batı dünyasına "birçok yerden bana avuç dolusu yardım teklifi geliyor ama Amerika'nın bunu yapması daha iyi olur" tehdidini yapmıştır (OTDP, 2004: 326). Fakat Gürsel'in bu tehdidi ve daha sonra çok boyutlu dış politika bağlamında Sovyetler Birliği ve Ortadoğu ülkelerine yönelik ekonomi temelli yakınlaşmalar, Türkiye'nin borç krizine çözüm olmamış ve kriz 1970'lere gelindiğinde daha da derinleşmiştir.

Döviz krizi ve dış ticaret açığı 1973'teki petrol kriziyile birlikte sürdürülemez hale gelmiş ve Türkiye petrol satın alacak döviz bulmakta zorlanmaya başlamıştır. 1972 ve 1977 yılları arasında dış ticaret açığı 667 milyon dolardan 4 milyar doların üzerine çıkmış ve bunun da önemli bir kısmı petrol fiyatlarında yaşanan artıştan kaynaklanmıştır (Kazgan, 1985: 321). Petrol krizine 1974 Kıbrıs Müdafahesinin ekonomiye getirdiği ek maliyet ve ardından ABD'nin koyduğu ambargolar nedeniyle dış kredilerin askıya alınması eklenince ekonomik krizin etkileri daha da artmıştır. Kriz belirli bir süre Almanya'ya giden Türk işçilerden gelen dövizlerle ertelenmeye çalışılsa da, bu işçi dövizlerinin yurtdışından alınan petrol ve petrol ürünlerini karşılama oranı azaldıkça

1979: Petrol krizi bir türlü çözülemeyince Türkiye'de karne ile benzin satışına başlandı.

0 Şubat 1978: döviz kıtlığı yaşayan Türkiye, yabancı bankalara borç ertelemesi çağrısında bulundu.

■ Başbakan Ecevit, Karamanlıs ile yapacağı görüşmenin sorunların çözümü olumlu katkıda bulunacağını söyledi	11 Şubat 1978 Cumartesi
<p>ANKARA, (ANKA) Türkiye'yi önemli ülkelerde bir de borçlanma konusunda desteklenmesi, uluslararası finansman çerçevesinde kaynaklar sağlanan konuların arasında, Ecevit hükümetinin geçtiğimiz Türk ekonomisine karşı alınan birinci ve ikinci hizmetlerde, en çok bugün xalter İtalyan ekonomistlerin övgülerle belirtildiğini (Devam: Say. 8, Say. 4'de)</p>	<p>Türkiye'den alacaklı 20 yabancı finansman kuruluşu New York'ta toplandı</p> <p>1978 yılı yeni programında kalkınma hızı yüzde 5.5 olacak</p> <p>ANKARA, (ANKA) — Eski Hükümet tarafından yapılan 20 yabancı finansman kuruluşu, 1978 yılı programında esaslağenco hedefin yüzde 5.5 olabileceğini tulumlayarak açıkladı. Pekin'e Pekin'e Tashkent'e ve müzeneftiye Tashkent'e geleneksel olarak toplantıları ve 20 subet işbirliğinde toplandı. Toplantıda konuşulan 1978 yılı yeni ekonomik programının başlı temel bilgiler de belirtildi.</p> <p>Program, Kazakistan (Devam: Say. 8, Say. 4'de)</p>

Ecevit: Tasarruf dönemi zorunlu bir hale geldi

MHP'nin 14. Kurultayı dün Ankara'da toplandı

**TÜRKEŞ: «TÜRK TOPLUMU İÇİNDE
BİR NAZİ HAREKETİ DOĞMAYACAK**

1977'den itibaren ülkede yönetilemez boyutlara ulaşan bir enerji sıkıntısı başlamıştır.

Bu sıkıntıyı gidermenin kısa vadeli çözümü dış borçlanma olmasına rağmen, 1970'lerin ikinci yarısından itibaren artık Batılı ülkeler 'Türkiye'yi devamlı siyasi şantajla para koparmaya çalışan bir müttefik' olarak görmeye başlamış ve borç vermeye yanaşmamışlardır (Birand, 1979: 129). Batının bu tavırına bir de Milli Cephe hükümetlerinin koalisyon ortağı Necmettin Erbakan'ın ve benzer bir şekilde Bülent Ecevit'in IMF'ye olan mesafeli tutumları eklenmiştir. Dolayısıyla 1970'lerin ikinci yarısında Türkiye sadece enerji kriziyle karşıya olan bir ülke değil, aynı zamanda borç bulma konusunda da kriz içinde olan bir ülke görünümündeydi. Üstelik daha önce alınan dış borçların anapara ve faizleri de ödenemez duruma gelmiş ve 10 Şubat 1978'de Ankara hükümeti yabancı bankalara borç ertelenmesi için çağrıda bulunmuştur.

Döviz krizi ve borç bulma ihtiyacının Batılı ülkelerden karşılanamadığı bir ortamda Ankara'nın ilk yöneldiği ülke Sovyetler Birliği olmuştur. İlk olarak Haziran 1975 tarihinde iki ülke arasında Türkiye'de 700 milyon dolarlık sanayi yatırımı onaylanan bir antlaşma imzalanırken, ardından 1977 yılında Sovyetler Birliği, Türkiye'ye on yıl içinde 1,3 milyar dolarlık ekonomik yardımda bulunmayı kabul etmiştir. Daha sonra Ekim 1978'de imzalanan bir başka antlaşmayla da Moskova yönetimi Türkiye'ye 4 milyar dolara yakın yardımda bulunmayı taahhüt etmiş ve bir yıl sonra yapılan bir başka antlaşmayla da Türkiye'ye yönelik yardım ve kredilerden oluşan 8 milyar dolarlık bir antlaşma imzalanmıştır (TDP, 2004: 783).

Rusya'nın yanı sıra İslam ülkeleriyle de yakın işbirliğine giden Türkiye, 1974 yılında İslam Kalkınma Bankasına katılmış ve 1970'lerin sonuna doğru da İslam ülkelerine yapılacak ihracat yoluyla dış ticaret açığını kapatma yoluna gitmiştir (Kazgan, 1985: 370).

Sekiz ayda 1.1 milyar dolar dış borç ödendi

● IMF'ye 9.3 milyon dolar, 40 milyon dolar banker kredisini, 20 milyon dolar özel kaynaklı dış krediler faizi ödendi

Ankara/ANKA

TÜRKİYE'de 1979 yılı Ocak-Ağustos döneminde gerçekleştirilen dış borç ödemeleri, 1.1 milyar dolarlık bir bütünlüğe ulaşmıştır.

Dış borç ödemelerinin 161.9 milyon dolarlık bütümü kendi yapalar içinde karşılıklı bulmuş, 604.3 milyon dolarlık bütümü ise ödemelerde hesaplarına "net döviz çıkış" biçiminde girilmiştir. Ayrıca, 50 milyon dolarlık kabul kredisi kapatalanmıştır.

Dış borç ödemelerinde kendi yapısı içinde karşılıklı bulunan ödemeler, DÇM ve banker

Merkez Bankası
birikimi 825

Kamu kr
23 EKİM 1979
ANKARA, ANKA

İlke anlaşmasına varıldı

İslâm Bankası, petrol dişalımı için 300 milyon dolar veriyor

● 9 ay vadeli kredi için İslâm Kalkınma
Bankası faiz almıyor

ANKARA, ÖZEL

İSLÂM Kalkınma Bankası'nın, Türkiye'ye ham petrol dışalımında kullanılmak amacıyla 30 milyon dolar kredi vereceği öğrenilmiştir. Konuya ilgili olarak söz konusu banka ile ilke anlaşmasına varılmıştır. Kredi-

bir kapasite ile çalışmaları sağlanacaktır. İslâm Kalkınma Bankasının kredileri genellikle 9 ay vadeli verilmekte ve karşılığında faiz alınmamaktadır.

1 MAYIS 1979

Türkiye - Sovyet Çerçeve Anlaşması, Ankara'ya son yılların en büyük kredisini sağladı

ANKARA ANKA

Dışişleri Bakanlığı tarafından çok kısa bir bildiriyle açıklanan Türkiye ve Sovyetler Birliği arasındaki anlaşmanın Türkiye'ye son yılın en büyük kredisini sağladığını bildirmektedir.

Parafe edilen bu çerçeve anlaşması ile İskenderun Demir ve Çelik Fabrikaları üretim kapasitesi dört milyon tona

Devamı Sa.

10 SA 8 3
29 HAZİRAN 1975

Bu girişimlerin hiçbir ekonomik düzelmeyi sağlamayınca Türkiye IMF ile görüşmelere tekrar ağırlık vermiş ve Temmuz 1979'da 325 milyon dolarlık bir antlaşma imzalanmıştır. Bu miktar Türkiye'nin içinde bulunduğu derin ekonomik kriz düşünüldüğünde hiçbir şey ifade etmiyordu ve IMF de yapısal düzenlemelere gidilmedikçe daha büyük miktarda borç verme konusunda isteksiz davranıyordu. Nihayet 24 Ocak 1980'de Türkiye IMF'in önerileri doğrultusunda ekonominin yeniden yapılandırılacak önlemleri almayı kabul etmiştir. Bunu karşılığı ise Türkiye'nin o güne kadar aldığı en yüksek miktarda borcun IMF tarafından verilmesi olmuş ve Türkiye kendisine ayrılan kotanın altı katı kadar IMF'den kredi alabilmiştir. IMF'den alınan borcun yanı sıra Haziran 1980'de Avrupa Ekonomik Topluluğu da Türkiye'ye ekonomik yardımda bulunma kararı almış ve bunu IMF'den farklı olarak düşük faizli bağış adı altında vermiştir.

1975-1980 ekonomik krizini çözmeye Türkiye üç yol denedi: Batı'yi ikna etmek, Sovyetler'le ekonomik anlaşmalar ve Ortadoğu ile vakıflaşma

İKTİSAT ve TİCARET

*Türkiye, dünyanın en ağır borç yükü altında olan
ülkelerinden birisi...*

BORÇLAR ULUSAL GELİRİN % 70'İNE ULAŞIYOR

Anhann / ANKA

- Dış borç ödeme yükü toplam döviz gelirlerinin yüzde 60'ını eritiyor

TÜRKİYE'nin ans para olarak 18.5 milyar doları bulan dış borçlarının toplam ulusal gelirin yüzde 40'ını oluşturduğu, 13.5 milyar dolardaki faiz yükünün dikkate alınması halinde bu oranın yüzde 70'e ulaşığı hesap-

ii. Bu arada Ayvansı Yatırım Bankası da

1961-1984: Türkiye ve IMF stand-by antlaşmaları

Tarih	Borç (milyon dolar)
01 Jan 1961	37.5
30 Mar 1962	31.0
15 Feb 1963	21.5
15 Feb 1964	21.5
01 Feb 1965	21.5
01 Feb 1966	21.5
01 Feb 1967	27.0
01 Apr 1968	27.0
01 Jul 1969	27.0
17 Aug 1970	90.0
24 Apr 1978	300.0
19 Jul 1979	250.0
18 Jun 1980	1 250.0
24 Jun 1983	225.0
04 Apr 1984	225.0

İMF — Care yok evlât; bu yolu İsmet başlattı, Adnan sürdürdü, Süleyman azdırdı... YÜZ
başka!..

